

ХРИШЋАНСКО- МУСЛИМАНСКИ ДИЈАЛОГ

[Српски – Србиан – صربي]

Х. М. Баагил, М. Д.

Превод са енглеског

Рагиб Кадрибеговић

Ревизија и обрада: Ирфан Клица

Ревизија: Фејзо Радончић, Љубица Јовановић

2014 - 1436

IslamHouse.com

﴿ حوار بين مسلم و نصراني ﴾

« باللغة الصربية »

حسن محمد باعقل

ترجمة: راغب كدريغوفيتش

مراجعة :

عرفان كليسا
فيزو رادونشيش
ليوبيسا يوفانوفيتس

2014 - 1436

IslamHouse.com

У ИМЕ БОГА МИЛОСТИВОГ САМИЛОСНОГ

УВОД

Захвалан сам Богу што ми је омогућио да прочитам књигу ХРИШЋАНСКО-МУСЛИМАНСКИ ДИЈАЛОГ и што сам замољен да напишем предговор за ово веома значајно и поучно дело. Сваки појединац заинтересован за компаративне религије пронаћи ће у овој књизи чињенице које оповргавају оно за шта су многи некад веровали да је апсолутна истина.

Ово дело је резултат напора Др. Хасана М. Баагила да своја открића представи на јасан, прецизан и разумљив начин. Кроз своја четворогодишња истраживања Др Баагил се уверио не само да се хришћани разилазе у својим основним веровањима (Тројство, Исусово божанство итд.), већ да такође не знају да црквена доктрина пуно пута противречи Библији, и да сама Библија чак долази у контрадикторност. Његови дијалози и расправе са хришћанским клером и свештенством били су повод за настанак овог дела.

Читалац ће бити изненађен чињеницом да Исус никада није тврдио за себе да је Бог; да није умро на крсту; да су чуда, која је Исус радио, могли да раде и многи други посланици, па чак и неверници; да је сам Исус прорекао долазак Посланика Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим. Све ово, и пуно више, јасно је из самих библијских пасуса. Питање које се само намеће после уочавања оваквих јасних противречности је: Је ли је данашња Библија Божија реч?

Овим делом Др Баагил не намерава да се изругује хришћанима а још мање да потцењује Исуса или његово учење. То Бог забрањује! Основна намера је да се укаже да су погрешна веровања, искривљавање чињеница и лажи на Бога и Његове посланике ствари које заслужују најстрожу осуду.

Хришћанско-Муслимански дијалог такође појашњава исламско гледиште ових ствари и показује како Кур'ан објављен Посланику Мухаммеду, нека су Божији мир и благослов над њим, 600 година после исправља грешке које су се увукле (намерно или ненамерно) у Исусово учење. Ова књига може корисно да послужи и муслиманима и хришћанима који су заинтересовани за међусобни дијалог. Да Бог

да, да ово дело послужи и да буде корисно средство муслиманима у нашем труду и настојању да позивамо хришћане у истину. У сваком случају, хришћани би требали да обратe више пажње на оно што Библија садржи и чему је Исус, заиста, подучавао. Надам се да ће немуслимати прихватити истину, да ће посведочити и да ће потврдити једноћу Бога и посланство Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим.

Нека Бог награди Др-а Баагил-а за његов напор да распрши таму и заблуду. Нека је Божији мир и благослов на све нас!

Мухаммед А. Нубее

ПОХВАЛА

Ја сам Американац одрастао сам и одгојен сам у духу хришћанства. Многе ствари које су нас учили сам олако прихватао све док моја душа заиста није почела да трага за правом истином.

После читања ове књиге "Хришћанско-Муслимански дијалог" прочитао сам и истражио сам пасусе и наводе из свете Библије¹ и пасусе и наводе из Часног Кур'ана.

Коначно изјављујем моје сведочанство на енглеском а потом и на арапском језику: Сведочим да нема другог Бога осим Аллаха и сведочим да је Мухаммед Његов роб и Посланик; *Ешхеду ен ла илахе иллаллаху ве ешхеду енне Мухаммеден 'абдуху ве ресулуху.*

Путем овог веома једноставног сведочанства верујем да ће се многи покорити Богу и слеђењу исправног пута.

Верујем и надам се да ће се ова кратка и лако разумљива књига радо читати широм света и да ће привући пажњу многих који трагају за истином и исправним веровањем у којем ће наћи мир и задовољство. *Роу Еарл Јохнсон*

---

¹ King James Version of the Holy Bible

ПРИМЕДБА АУТОРА

Књига је настала као резултат дијалога који сам водио са хришћанским клером и свештенством. Дискусије су биле пријатне, пријатељске и конструктивне, без и најмање намере да повредим верска осећања било којег хришћанина. Може веома корисно послужити оним који трагају за истином и онима који студирају компаративне религије.

У даљем тексту: Х – хришћанин; М - муслиман

Х. М. Баагил, М.Д.

Јануар 1984 г.

ПРВИ КОНТАКТ ИЗМЕЂУ МУСЛИМАНА И ХРИШЋАНА

Х: Зашто је у последње време одржано тако много дијалога између муслимана и хришћана око њихових веровања?

М: Мислим због тога што ми имамо много тога заједничког. Верујемо у једног Створитеља који је слао посланике, верујемо у Исуса као Месију као и у Божију реч коју јевреји нису прихватили. Наш Часни Кур'ан спомиње у поглављу „Имранова породица“, стих 45:

А када анђели рекоше: "О Марија, Бог ти јавља радосну вест, од Њега реч, име ће му бити Месих Исус, син Маријин, биће виђен и на овом и на оном свету и један од Богу блиских."

Дијалози се одржавају свугде у Европи, Канади, Америци и Аустралији. Чак ни Ватикан није изостављен, где су се водиле дискусије између ватиканских теолога и исламских учењака из Египта у Риму 1970. и у Каиру 1974. и 1978. Такође између ватиканских теолога и саудијских исламских учењака. У Колумбу су више пута многе цркве

позивале обичне муслимане да држе предавања о Исламу.

Х: Ако је хришћанство старо скоро 2000 година и ислам више од 1400 година зашто ове дискусије нису одржаване и много раније?

М: У последња три-четири века, многе Азијске и Афричке земље са већинским муслиманским становништвом биле су колонизиране од стране Велике Британије, Француске, Холандије, Белгије, Шпаније и Португалије. Хришћански мисионари су покушали да конвертирају што више муслимана у хришћанство, користећи при том сва могућа расположива средства: медицинску помоћ, храну, одећу као и посао за сиромашне, али су постигли веома слабе резултате. Само мали број друштвене елите је био преобраћен због њихове предрасуде да је хришћанство узрок напретка цивилизације и знанственог прогреса.

То је била њихова погрешна претпоставка, јер је тај прогрес у Европи постигнут тек после одвајања цркве од државе. После Другог светског рата пуно муслимана из Азије и Африке је емигрирало на Запад, било као стручњаци или као обични радници. И тако су дошли у контакт са хришћанима. Такође су и

муслимански студенти били активни у представљању ислама.

Х: Постоје ли и други разлози зашто се у последње време одржава пуно дијалога па чак и између посебних, за то одређених делегација?

М: Мислим да јаз између две стране постаје све мањи како је свака од њих више толерантнија; иако се обе још увек труде да привуку што већи број присталица. Увек се сећам мог хришћанског учитеља који је уобичавао да говори: "Мухаммед, варалица, сањар и епилептичар." Данас ћеш наћи мање писаца који приказују ислам на овај и сличан начин. Нама муслиманима, хришћани су ближи од јевреја, атеиста и идолопоклоника као што се то наводи у Кур'ану у поглављу „Трпеза“, стих 82:

"Ти ћеш сигурно наћи да су верницима најљући непријатељи јевреји и многобожци; и свакако ћеш наћи да су верницима најближи пријатељи они који говоре: "Ми смо хришћани зато што међу њима има свештеника и монаха (особе које су се потпуно предале Божијој служби) и оних који се не охولة."

Неке хришћанске секте су направиле огроман напредак признавањем, по први пут у историји, да Мухаммед, нека је Божији мир над њим, потиче од Ишмаила преко његовог другог сина Кедрa. Дејвисов речник Библије 1980. године, чији је спонзор управа за хришћанско образовање Пресбитеријанске цркве у САД-у, пише испод речи Кедрa: **...племе потиче од Ишмаила.** (Постанак 25:13) Народ Кедрa су били „Плину'с Кедрaи“ и од њиховог племена потиче Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим.

"Интернационал Стандард Библие Енциклопедиа" наводи следеће од А. С. Фултона: "Од Исмаилових племена, Кедрa је морао бити једно од најважнијих тако да се касније ово име користило за сва дивља племена у пустињи. Тако кроз Кедрa (арапски Кеидар) муслимански генеолози (учењаци који проучавају родословља) приказују Мухаммедово порекло од Ишмаила." Тако ни "Смитх'с Библие Диктионару" не остаје по страни и штампа следеће: "Кедрa (црн) Ишмаилов други син, (Постанак 25:13).

...Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, вуче лозу од посланика Аврама преко познатог племена Курејша, који потичу од Кедрa. Арапи у Хиџазу се зову Бену Харб (Људи рата) и они су потомци Ишмаила, од самог њиховог корена.

Палграве каже да је њихов језик сада чист као што је био када је записиван Кур'ан, остајући непромењен више од 1400 година; леп доказ непрекидности арапских институција.

Највеће богатство или снага које су муслимански емигранти донели у западну хемисферу није њихова бројност у људству него ислам, који је и тамо почео да пружа своје корене. Изграђено је много џамија, исламских центара и много људи је враћено исламу. Радије користим реч враћено него преобраћено пошто је свако рођен у покорности Богу (Једном), и то је урођена природа сваког рођеног детета. Родитељи или заједница га преобрате у јеврејство, хришћанство, неку другу веру или атеизам.

Ово је такође доказ да се ислам не шири ратом (огњем и мачем) него једноставно проповедањем појединаца или група муслимана. Ми немамо организоване мисије и посебно обучене мисионаре као хришћани на пример.

Светска популација је порасла за 30% од 1934. до 1984, хришћанство за 47% а ислам за 235%. Види "Плаин Трутх", фебруар 1984, у свом 50-годишњем издању, наводећи из " Ворлд Алманац анд Боок оф

Фактс" 1935., и "Реадер'с Дигест Алманац анд Јеар боок" 1983.

Х: Ако све три религије, јеврејство, хришћанство и ислам тврде да потичу од једног истог Ствараоца зашто се онда разликују?

М: Сви посланици од Адама до Мухаммеда (мир Божији на њима) били су послани са истом поруком; потпуно покоравање човечанства једном Богу. Ово покоравање у арапском језику се зове ислам; ислам такође значи мир, мир између Створитеља и Његових створења. За разлику од јеврејства и хришћанства сам назив „Ислам“ је дат од самог Бога, Створитеља како је споменуто у поглављу „Трпеза“, стих 3:

Сада сам вашу веру усавршио и благодат своју према вама употпунио и задовољан сам да вам ислам буде вера.

Назив хришћанство или јеврејство се не налази у Библији, па чак ни у Библијском речнику. Израелски посланик никада није споменуо реч јеврејство. Исус никада није тежио да успостави хришћанство на Земљи и никада себе није називао хришћанином. Реч хришћанство се само три пута

спомиње у данашњем Новом Завету. Први пут су употребили пагани (идолопоклоници) и јевреји у Антиохији око 43, н.е, пуно после него што је Исус напустио земљу. Погледај Дела Апостолска, 11:26:

...и најпре у Антиохији назваше ученике хришћанима.

Даље, употребио је краљ Агриппа 11 у обраћању Павлу у Делима Апостолским 26:28:

А Агриппа рече Павлу: "Још мало па ћеш ме наговорити да будем хришћанин."

Дакле назив „хришћанин“ су употребили непријатељи пре него пријатељи. И коначно је употребио Петар у свом писму да утешити и олакшати верницима; Петар, 4:16:

А ако ли ко пострада као хришћанин нека се не стиди...

Први муслиман на Земљи није Мухаммед него Аврам, који је био потпуно покоран Богу. Али је Ислам као начин живота био објављен и осталим посланицима пре Аврама, као Адаму и Ноју (као и свим осталим посланицима, оп.рев.). Од тада се ислам следи као начин живота за читаво човечанство.

Х: Како Аврам може да буде муслиман. Он је познат као јевреј?

М: Јевреј? Ко ти је то рекао?

Х: Тако су нас учили а такође се то тврди у Библији.

М: Можеш ли да ми покажеш где се у Библији каже да је он јевреј? Ако то не можеш брзо пронаћи, допусти да ти помогнем. Види Постанак, 11:31:

Терах поведе свог сина Аврама, свог унука Лота, сина Харанова, своју снаху Шарају, жену свога сина Аврама, па се запути с њима из Ура Калдејскога у земљу канаанску. Кад стигну до Харана, онде се настане.

Тако Аврам који је рођен у Уру Бабилона није могао да буде јевреј. Прво јер је Ур Бабилона у некадашњој Месопотамији, што је сада део Ирака. Према томе је био више Арап него јевреј. Друго, име јевреј је настало после Јудиног постојања, великог Аврамовог потомка. Читај Постанак, 12:4 и 5:

...Авраму је било седамдесет и пет година кад је отишао из Харана. Аврам узе са собом своју жену Шарају, свог братића Лота, сву имовину што

су је намакли и сву чељад коју су стекли у Харану те сви пођу у земљу кенаанску.

Дакле, Аврам је емигрирао у Кенан када му је било седамдесет и пет година и Библија јасно спомиње да је он тамо био странац; Постанак, 17:8:

Теби и твојем потомству после тебе дајем земљу у којој боравиш као придошлица - сву земљу канаанску - у вековни посед; а ја ћу бити њихов Бог.

Читај сада Постанак, 14:13.

Х (чита): "А бегунац неки рођак Ешкола и Анера, Аврамових савезника донесе вест Авраму Хебрејцу док је боравио код хрста Аморејске Мамре."

М: Како можеш да зовеш Аврама јеврејем када га сама Библија зове Хебрејом, што значи човек с друге стране Еуфрата. То се такође односи на Ебера, потомка од Шема. Читај сада Постојање, 32:29. Шта се десило са Јакововим именом после борбе са анђелима.

Х (чита): „Онај рече: 'Више се нећеш звати Јаков, него Израел, јер си се храбро борио и с Богом и с људима и надвладао си.'“

М: Дакле Аврам је био Хебреј. Потомци Јаковови су израелци подељени у дванаест племена. Јуда је био прозван јеврејем тако да се у ствари само његови потомци зову оргинално Јеврејима. Да би сазнао ко је Мојсије заиста био, читај Излазак, 6:16-20.

Х (чита): "Ово су имена Левијевих синова с њиховим потомцима: Гершон, Кехат и Мерари Синови су Гершонови: Либни и Шими са својим породицама. Синови су Кехатови: Амрам, Јисхар, Хеброн и Узиел. Кехат је живео сто тридесет и три године. Мераријеви су синови: Махли и Муши. То су Левијеве породице с њиховим потомцима. Амрам се ожени са својом тетком Јокебедом, која му роди Арона и Мојсија. Амрам је живео сто тридесет и седам година."

М: Дакле Мојсије није био јевреј, јер не води порекло од Јуде него од Левија. Мојсије је био само доносиоц закона (Тора је закон) синовима Израела.

Х: Како то можеш да објасниш?

М: Јер користимо Часни Кур'ан као основу. Ми можемо да објаснимо Библију и да исправимо предрасуде присутне код јевреја и хришћана тиме што користимо објашњења из Кур'ана. Он је последња објављена књига која никада није мењана или преправљана. Исправност садржаја Кур'ана гарантује, сам Бог, у поглављу „Ел- Бекара“, стих 2:

Ово је књига у коју нема сумње...

Такође у поглављу Ел-Хиџр, стих 9:

Ми уистину Кур 'ан објављујемо и заиста ћемо ми над њим бдети!

Овај стих је изазов за цело човечанство. Јасна је чињеница да је прошло више од 14 стотина година а ниједна реч није измењена иако су неверници дали све од себе не би ли шта променили од његовог садржаја. Већ су сви њихови напори завршили неуспехом, као што је то споменуто у стиху:

Ми ћемо над овом књигом бдети.

И Узвишени је уистину чува. С друге стране остале свете књиге (Тора, Псалм, Госпел итд.) су доживеле становите промене било додавањем,

уклањањем нечега или једноставно мењањем оригиналне верзије.

Х: Шта Кур'ан каже о Авраму и Мојсију а што такође може да се закључи из Библије?

М: У поглављу „Имранова породица“, стих 65:

О следбеници Књиге, зашто се о Авраму препирете, па зар Теврат и Инцил (Библија) нису објављени после њега? Зашто не схватите?

У поглављу „Имранова породица“, стих 67:

Аврам није био ни јевреј ни хришћанин, већ правоверник, веровао је у Бога Једнога и није био идолопоклоник.

У поглављу „Ел-Бекара“, стих 140:

Како говорите: "И Аврам, и Ишмаил и Ишак, и Јаков, и унци су били јевреји, односно хришћани? Реци: "Знате ли ви боље или Аллах (један Бог)? Зар је ико гори од онога који скрива истину знајући да је од Аллага? - А Аллах мотри на оно што радите."

Х: Име Аллах, звучи веома чудно. Зашто не кажете Бог када говорите енглески?

М: Да, име Аллах заиста звучи чудно за немуслимане, али ово име су користили сви посланици од Адама до Мухаммеда, нека је на све њих Божији мир. То је састављеница од две арапске речи **ЕЛ** (одређени члан) и **Илах**, што значи Бог. Ако изоставимо слово Л, остаје Аллах. Један од облика ове речи кад се употреби у арапској реченици има велику сличност са хебрејском речи којом се именује Створитељ - Елоха. Али јевреји погрешно употребљавају множину ове речи Елохим што означава више од једног Бога. Реч Аллах звучи ближе арменској речи за Бога, коју је употребљавао Исус, Аллаха (види Енциклопедиа Британика 1980, под Аллах и Елохим). Дакле иако реч Аллах звучи чудно за немуслимане, она је била сасвим уобичајна за све посланике од Адама до Мухаммеда, нека је на све њих Божији мир, јер су сви проповедали у принципу исту веру, потпуну покорност (ислам). Реч Аллах означава лично име за Узвишеног Ствараоца свемира. Не може да има ни род ни број, не постоји нешто као нпр. Аллахи, - мењање по роду, за разлику од речи Бог, чија множина гласи Божанства или женски род Богиња. Ако би користили реч Бог могло би да дође

до забуне јер много хришћана енглеског говорног подручја још увек сматра Исуса за Бога. Чак и реч Створитељ може да изазове забуну јер пуно хришћана још подржава мишљење да је Исус створио свет.

Али, не само да је име Аллах чудно, него је и чудан и начин на који муслимани обожавају Бога: узимање абдеста (обредно чишћење пре молитве), сагибање, клечање на коленима, додиривање тла челом и истрајност у молитви. Али истовремено, све ово није било нимало необично нити једном од Божијих посланика. Док су рецимо обредно чишћење, абдест (прање лица, руку до лактова, стопала и потирање косе) хришћани напустили, код муслимана је то још увек неопходан услов за исправност молитве, као што су то захтевали и остали посланици, што се може да се види из следећих Библијских пасуса, Излазак, 40:31-32:

Из њега су Мојсије, Арон и синови његови прали своје руке и своје ноге, а прали су се кад су улазили у Шатор састанака и када су приступали жртвенику, како је Јахве наредио Мојсију.

Иако је Павле изменио пуно од оригиналног Исусовог учења остао је веродостојан ако узмемо у

обзир обредно праће, као што се може видети у Делима Апостолским 21:26:

Тада Павле узе оне људе, и сутрадан оправши се, с њима уђе у цркву....

Муслиманске жене обављају своју молитву покривене (с прекривачем на глави) што је такође наведено у Првој Посланици Корићанима 11:5,6 и 13:

И свака жена која се гологлава моли Богу или пророкује, срамоти главу своју; јер је свеједно као да је обријана. Ако се дакле не покрива жена, нека се стриже; али ако је за жену срамота да буде остригана или обријана, нека се покрива... сами међу собом просудите. Је ли лепо да се жена непокривена (гологлава) моли Богу?

Муслимани врше обред молитве са сагибањем, клечањем, с челом на тлу и без обуће као што су то радили претходни посланици. Псалми, 95:6:

Ходите, поклонимо се, припаднимо, клекнимо пред Господом, Творцем својим.

Јошуа, 5:14: **...Тада Јошуа, паде ничице, поклони му се и рече: "Што заповедаш, Господару, служи своме?"**

Краљеви, 18:42: Док је Ахаб отишао горе да једе и пије, Илија се попе на врх Кармела, пригнуо се земљи и сакрио је лице међу колена.

Бројеви, 20:6: Мојсије и Арон оду испред заједнице до улаза у Шатор састанка и падну ничице. Тада им се показа слава Јехвина.

Постанак, 17:3: Аврам паде ничице, док му Бог говораше даље.

Изразац, 3:5 Дела Апостолска, 7:33: И Он (Бог) рече Мојсију: "Изуј обућу са својих ногу; јер је место на коме стојиш света земља.

Хришћани ће се веома изненадити кад чују да су ходочашће, хаџ, који сада обављају муслимани обилажењем око Ка'бе у Мекки, некада обављали и многи други посланици па чак и они послани народу Израела (јеврејима).

Х: Ја никада у Библији нисам читао за ходочашће или свети камен.

М: Ово се јасно спомиње неколико пута али је незапажено од стране читаоца Библије:

1. Јаков је на путу за Харан доживео превиђење и следећег јутра саградио је стуб од камена који је назвао Бетел тј. господарева кућа. Постанак, 28:18-19.
2. Неколико година касније Бог је наредио истом посланику, Јакову да оде до Бетела (Постанак, 35:414,15). Јаков је уклонио сва лажна божанства пре одласка тамо. Касније је посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, такође уклонио све идоле око свете Кабе у Мекки.
3. Други стуб такође су изградили Јаков и његов пунац Лабан. Постанак, 31:45-49: "На то Јаков узе један камен па га усправи као стуб, а онда Јаков рече људима својим: "Скупите, камења!" Тако они накупе камења и набаце гомилу. Ту су на гомили благовали Лабан га назва "Јегар сахадута", а Јаков га назва "Гал-ед." Онда Лабан изјави: "Нека ова гомила данас буде сведок између мене и тебе!" Стога је названа Гал-ед, али и Миспа, јер је рекао: "Нека Јахве буде на виду и теби и мени кад један другог не будемо гледали."

4. Лифтах и Амон су међусобно ратовали. Лифтах се заклео Господу у Миспу да ће, ако победи Амонце, жртвовати своју једину кћерку. Победио је и запалио живу ћерку као жртвени дар Господу. Суци, 11:29-39.
5. Четиристо хиљада људи, из једанаест племена Израела, заклели су се пред Господом да ће искоренити племе Бењаминово. Судци: 20 и 21.
6. Деца Израела под Самуелом су се заклели у Миспу, да ће уништити своје идоле ако победе Палестинце. Самуел, 7.
7. Цела нација Израела се окупила у Миспу, када је Самуел био именован краљем Израела. Самуел, 10.

Јасно је да данас не постоји Миспа осим оног у светом граду Мекки који су саградили Абрахам и његов син Ишмаил, од кога је касније потекао Посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим. Муслимани су уистину следбеници свих

посланика. Могао бих ти рећи и многе друге ствари о муслиманима, исламу и Мухаммеду, нека су Божији мир и благослов над њим, у Библији, али зашто би те ово интересовало ако те већ не занима истина.

Х: Као хришћанин, сигуран сам у своје веровање, али сам заинтересован да сазнам више и о једној и о другој религији. Понекад се, као хришћанин, осећам апсурдно, после читања неких књига које су писали муслимани.

М: Је ли то утицало на твој религиозни живот?

Х: Да, не идем у цркву редовно као пре. Кришом читам неке књиге муслиманских аутора. Питао сам неке муслимане за појашњење онога што ми није било јасно, али нисам задовољио своју радозналост. Трагам за веровањем у које могу да се поуздам, које може да ми да смиреност духа, веровање, научно прихватљиво, а не само да верујем онако, на слепо.

М: Тако би требало да буде. Ценим твоје мишљење али нама није дозвољено да икога наговарамо и да присиљавамо. Ми само преносимо онима који желе да нас слушају.

X: Али ја сам слободан да изаберем веровање које желим и нико у томе не може да ме спречи.

M: Да, у вери нема принуде.

X: Зашто онда муслимани позивају друге да прихвате њихово веровање?

M: Исто како су хришћани тражили од јевреја да прихвате Исуса као Месију, ми муслимани тражимо од хришћана и од јевреја да прихвате Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим, као последњег од свих посланика. Наш посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, је рекао: „**Пренеси моју поруку па макар један ајет**“ (стих из Часног Кур'ана).

Такође Исаија спомиње у поглављу 21:13: "Пророштво о Арапима" што значи одговорност муслимана Арабије, а данас наравно свих муслимана, да шире ислам. Исаија ово спомиње након што је видео у визији запрегу магараца и запрегу камила. 21:7: "Види ли коњанике, јахаче удвојене, јахаче на магарцима, јахаче на девама, нека добро пази с пажњом напетом". Испоставило се да је запрега магараца представљала Исуса када је он ушао у Јерусалем. (Јован, 12:24; Матеј, 21:5).

Кога онда симболично представља запрега камила? То није могао да буде нико други осим Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим, који је дошао шесто година после доласка Месије. Ако ово није прихватљиво онда пророчанство још увек није испуњено.

Х: Твоја објашњења ме стимулишу да мало пажљивије проучим Библију. Желео бих да још дискутујем с тобом о овој тематици.

М: Да, ако си успешан на овом свету то не значи да ћеш успети и после овог земаљског живота. Будући живот је пуно бољи и дуготрајнији од овог живота. Људи се данас све више окрећу материјализму и секуларизму. Предлажем да се састанемо неколико пута и да размотримо наша мимоилажења, искрено и без предрасуда. Ислам се темељи на разуму и доказима, и не мораш да га прихватиш само онако на слепо. Чак и Библија каже: **Све докажи; чврсто се држи онога што је добро.** (Тесалониас, 5:21)

Х: Управо си навео "запрега камила" и Исаија је закључио да се тиме алудирало на Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим. Је ли то онда предсказано и у Библији?

М: Сигурно.

Х: У Старом или у Новом Завету?

М: У оба. Али то не можеш да уочиш и да препознаш у Библији докле год не верујеш у једноћу Бога. Желим да кажем докле год верујеш у тројство, докле год сматраш Исуса Богом, верујеш у његово Божије порекло тј. да је Божији син, први грех и испуљење (страдање и смрт Исусова). Све ове доктрине је измислио човек. Исус је прорекао да ће га људи узалудно обожавати верујући у доктрине које је направио човек: **Но залуд ме обожавају учећи наукама и заповедима људским.**(Матеј, 15:9)

СВЕТА БИБЛИЈА

М: Јеси ли сигуран да је Библија света?

Х: Да, у то сам веома сигуран, то је Божија реч.

М: Читај онда шта каже Лука у свом Јеванђељу у 12:32.

Х (чита): Као што нам предаше они који испрва сами видеше и слуге речи беше; намислих и ја испитавши и схвативши све од почетка, по реду писати теби, честити Теофиле.

М: Ако је Лука сам рекао да он није особно био очевидац, и да знање које је добио преко сведока нису речи Божије, да ли још увек верујеш да је Библија Божија реч?

Х: Можда само тај део нису Божије речи.

М: Повест је показала да је Библија временом претрпела становите измене. "Ревисерд Стандард Версион" 1952 г. и 1971 г. " Нев Американ Стандард Библе" и "Тхе Нев Транслатион оф Тхе Холи Скриптирес" имају изостављене одређене пасусе у упоређењу са "Кинг Јамес Версион". Реадер'с Дигест је скратио Стари Завет за око 50% и Нови Завет за око

25%. Пре неколико година хришћански теолози су желели да скрате Библију. Да ли атрибут "света" значи да у Библији не сме бити грешака?

Х: Да, апсолутно. Али на коју врсту грешака мислиш?

М: Претпоставимо да се у једном пасусу тврди да је нека особа умрла у доба од 50 година, а у другом пасусу да се тврди да је иста особа умрла у доба од 60 година. Могу ли обе тврдње да буду тачне?

Х: Не, обе никада не могу да буду тачне. Или је само једна тачна или су обе погрешне.

М: Ако света књига садржи пасусе супротног садржаја, да ли је још увек сматраш светом?

Х: Не наравно, јер Свето Писмо је објава од Бога и требало би да буде немогуће да садржи грешке или контрадикторне пасусе.

М: Онда опет није света.

Х: Тачно, у том случају престаје да буде света.

М: Ако је тако онда не можеш сасвим да верујеш да је света. Шта би онда могли да буду узроци?

Х: Могле би да буду грешке у штампању, намерна измена преписивача, скраћивање или додавање.

М: Ако постоје контрадикторни пасуси у Библији да ли би је још увек сматрао светом?

Х: Не мислим да Библија није света, јер не садржи - нити један - контрадикторни пасус.

М: Напротив, има пуно таквих пасуса тј. противречности.

Х: У Старом или у Новом Завету?

М: У оба. Ово су неки од њих:

Самуел ИИ, 8:4:

Давид зароби од њега тисућу и седам стотина коњаника и двадесет тисућа пешака...

Хроника И, 18:4:

И Давид зароби од њега тисућу бојних кола, седам тисућа коњаника и двадесет тисућа пешака...

Питање: Седам стотина или седам хиљада?

Краљеви ИИ, 8:26:

Двадесет и две године би стар Ахазје када поче да влада.

Летопис ИИ, 22:2:

Двадесет и четири године би стар Ахазје када поче да влада.

Питање: Двадесет две или двадесет четири године?

Краљеви ИИ, 24:8:

Јојакин је био осамнаест година стар, кад се закраљио, и краљевао је три месеца у Јерусалиму.

Хроника ИИ, 36:9:

Осам је година било Јојакину кад се закраљио, а краљевао је три месеца и десет дана у Јерусалиму.

Питање: Осамнаест или осам година? Три месеца или три месеца и десет дана?

Самуел ИИ, 23:8:

Ово су имена Давидових јунака: Ишбаал, Хакмонац, првак међу тројицом; он је завитлао својим копљем против осам стотина и побио их на једанпут.

Хроника И, 11:11:

Ево пописа Давидових јунака: Хакмонијев син Јашобам, главар над тридесеторицом; он је махнуо својим копљем на три стотине и побио их одједном.

Питање: Хакмонац или Јашобам? Осам стотина их три стотине?

Самуел ИИ, 24:1:

Још је једном срџба Јахвина планула на Израелце те потакла Давида против њих говорећи: "Иди, изброј Израелце и Јудејце!"

Хроника И, 21:1:

**Тада Сатана устаде на Израела и потаче
Давида да изброји Израелце.**

Питање: Је ли Господар Давидов онда Сатана?
Боже сачувај!

Самуел ИИ, 6:23:

**А Микала, кћи Шаулова, не имаде порода
до дана своје смрти.**

Самуел ИИ, 21:8:

**Тако краљ узе оба сина Риспе, Ајине кћери,
које је родила Шаулу, Армонија и Мерибаала, и
свих пет синова Мерабе, Шаулове кћери, које је
родила Адриелу, сину Берзијалеву, из Мехоле.**

Питање: Је ли Мераба имала децу их не?

Уочи: Име Микала у Самуел ИИ, 21:8 се још
увек налази у "Тхе Кинг Јамес версион" и "Тхе Нев
Ворлд Транслатион оф Холи Скриптурес", коју
користе Јеховини сведоци, али у "Тхе Нев Американ
Стандард Библие" 1973., промењено је у Мераба.

Х: Никада то пре нисам уочио. Има ли их још
много?

М: Желиш ли да знаш више? Зар ово није довољно да негира светост Библије? Погледај Постанак, 6:3:

И онда Господ рече: Неће мој дух у човеку остати довека; човек је телесан, и нека му век буде стотину и двадесет година.

Али колико је Ноа био стар када је умро? Више од сто двадесет година. Види Постанак, 9:29:

У свему поживе Ноа девет стотина и педесет година; потом је умро.

Неки хришћански теолози не тврде да се овим мисли на век човека него да се наговештава долазак потопа за 120 година. Чак ни ово не одговара јер би у време потопа Ноа требао да има 620 година. (500+120), али Библија тврди 600 година. Погледај ове пасусе: Постанак, 5:32:

Пошто је Ноа проживео пет стотина година...

Постанак, 7:6:

Нои беше шест стотина година кад је потоп дошао на Земљу.

Хришћани верују да је Бог створио човека по свом узору; белог, црног или неког другог, мушко или женско. Ово се може закључити из Постанка. 1:26:

И Бог рече: "Начинимо човека на своју слику, себи слична..."

Али ово је онда у супротности са Исаијом. 40:18 и 25:

С киме ћете присподобит Бога? И с каквим га ликом упоредит?

Види такође Псалм, 89:6:

Јер ко је на небесима раван Господину? Ко ће се изједначити с Господом међу синовима Божијим?

Јеремија, 10:6,7:

Нико није као ти, Јахве, ти си велик и силно је име твоје. Ко да се тебе не боји, краљу народа? Заиста, теби то припада, јер међу свим мудрацима народа и у свим њиховим краљевствима теби нема равна."

Х: Али сви ови примери су из Старог Завета?

М: Да пређемо онда на Нови Завет.

Јован, 5:3 7:

... нити гласа његова чусте (Божијег) ни лица његова видесте.

Јован, 14:9:

....који виде мене, виде Оца...

Јован, 5:31:

Ако ја сведочим за себе, сведочанство моје није истинито.

Јован, 8:14:

Исус одговори и рече им: „Ако ја сведочим сам за себе, истинито је сведочанство моје.“

Ово су само неке од контрадикторности из Новог Завета. Наћи ћеш их више ако заједно размотримо истину о доктринама модерног хришћанства као што су: тројство, божанство Исуса Христа, родовска веза Исуса са Богом, први грех и искупљење, да и не спомињемо лажи на многе од посланика које се налазе у Библији, било да су

обожавали лажна божанства или да су вршили блуд, родоскрвнуће или силовања.

Х: Где се то налази у Библији?

М: Ноа је приказан у стању пијаности до те мере да се разголитио у присутности својих одраслих синова. Постанак, 9:23,24:

Шем и Јефат узму огртач, обојица га пребаце себи преко рамена па њиме, идући натрашке, покрију очеву голотињу. Лица им беху окренута на другу страну, тако да не видеше оца гола. Кад се Ноа отрезнио од вина и сазнао што му је учинио најмлађи син...

Соломон је оптужен не само да је имао велики харем него и да је обожавео лажна божанства. Краљеви И, 11:9-10:

Јахве се разгневи на Саломона, јер је окренуо срце своје од Јахве, Бога Израелова, који му се био двапут јавио, и који му је баш тада забранио штовати друге богове, али он није одржао те заповеди.

Посланик Арон, који је био Мојсијев пратилац, оптужен је да је израдио златно теле које су израелци обожавали као Бога, Излазак, 32:4:

Примивши злато из њихових руку, растопи ковину у калупу и начини саливено теле. А они повичу: "Ово је твој бог Израеле, који те извео из земље египатске."

Читаћеш о родоскрвнућу посланика Лота са својим ћеркама. Постанак, 19:36:

Тако обе Лотове кћери занесу са оцем.

Наћи ћеш такође причу о посланику који се терети за блуд и прељубу. Самуел ИИ, 11:4-5:

На то Давид посла гласника да је доведу (жену Уријеву) к њему. Кад је дошла, леже он с њом, управо кад се била очистила од своје нечистоће. Затим се она врати својој кући. Жена затрудње те поручи Давиду: "Трудна сам."

Моје питање је: Како се може сматрати да је Соломон у Давидовом родословљу када оно почиње с човеком који је био блудник? Боже сачувај! Зар то није у противречности са оним што се наводи у Поновљеном Закону, 23:2:

У сабор Господњи неће улазити онај који је рођен из везе недозвољене; ни десето колено његово неће улазити у сабор Господњи.

Даље наводи се родоскрвнуће са силовањем које је извршио Аммон син Давидов над својом полусестром Тамаром. Самуел ИИ, 13:14:

Али он (Аммон) је не хтеде послушати, него је савлада и леже с њом.

Још једно вишеструко силовање се спомиње у Самуел ИИ, 16:23, које је извршио Абшалон над Давидовим прилежницама:

Тада разапеше за Абшалома шатор на крову, и Абшалом уђе к прилежницама свога оца на очи своје Израелу.

Не верујем да би ико на свету могао да направи овако нешто па чак ни барбари. Следеће родоскрвнуће које се спомиње је оно које је учинио Јуда са својом снахом Тамаром. Постанак, 38:18:

...Даде јој и једно и друго, (печатњак и штап) а онда приђе к њој, и она по њем заче.

Иако су муслимани и јевреји жестоки непријатељи ни један муслиман се не би усудио да напише књигу у којој би омаловажавао и нападао било којег јеврејског посланика као што су Јуда, Мојсије, Исус итд, за чин родоскрвнућа, силовања, блуда или проституције. (Нека је Божији благослов и мир над њима увек и заувек). Све посланике Бог је послао да воде човечанство. Зар мислиш да је Бог за ту мисију послао погрешне људе?

Х: Не мислим тако, али зар ти не верујеш у Библију?

М: Ми верујемо у све свете књиге али у њиховој оргиналној форми. Бог је свакој нацији слао посланика да би их опомињао, а неке је послао са књигом као водичем за ту одређену нацију или народ. Тако имамо листове Аврамове, Тору Мојсијеву (део Старог Завета), Давидов Зебур (Псалм), и Инџил (Нови Завет) послан Исусу. Ни једна од ових књига није остала до данас у својој оргиналној форми. С одређеним циљем и својом вољом Бог је послао посланика Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим, да буде печат свим посланицима, са Светим Кур'аном као упутом за читаво човечанство, било где и било када.

Исус је сам рекао да је он послан само народу Израела (Матеј, 15:24):

Арон одговарајући рече: "Ја сам послан само изгубљеним овцама дома Израелова."

Такође у (Матеју, 1:21) стоји:

Та ће родити сина и наденути му име Исус; јер ће он избавити свој народ од греха њихових.

Чак је рекао да није дошао да промени већ да испуни (Матеј, 5:17):

Не мислите да сам дошао да покварим закон или пророке; нисам дошао да покварим, него да испуним. Јер вам заиста кажем: докле год небо и земља стоје неће нестати ни најмање слово из закона док се све не испуни.

Х: Али у Марку, 16:15, Исус је рекао:

Идите по целом свету и проповедајте јеванђеље сваком створењу.

М: Ово је у противречности с оним што је споменуто у Матеју, 15:24, и Матеју, 1.21. Друго Марко, 16:9-20 је изостављен из много Библија. У

"Тхе Нев Америцан Стандард Библие" овај део је стављен у заграду уз следећи коментар: Неки од најстаријих тумача Библије су изоставили пасусе од 9 до 20. "Тхе Нев Ворлд Транслатион оф Тхе Холи Скриптурес" који користе јеховини сведоци потврђује да су неким одређеним старим рукописима додани дужи или краћи закључци после Марка, 16:8, али су неки и изостављени. И "Тхе Ревисед Стандард Версион" штампа следећу фусноту: "Неки од најстаријих аутора приводе књигу крају код осмог пасуса." Ово такође значи да ускрснуће Исусово није истинито како је то описано у Марку, 16:9.

Х: Али је рекао у Матеју, 28:19: "Идите дакле и поучавајте све народе..."

М: "све народе" мора да буде схваћено као дванаест племена Израела, иначе противречи Матеју, 15:24 и Матеју, 1:21. У "Тхе Нев Ворлд Транслатион оф Тхе Холи Скриптуре" и у "Тхе Нев Американ Стандард Библие" израз је преведен са одређеним чланом (тхе) што значи да се мисли на дванаест племена Израела. Дакле шта сада мислиш о Библији?

Х: Моје веровање постаје све климавије?

М: Сигуран сам да ћеш се уверити у аутентичност ислама када размотримо наше разлике.

ДОКТРИНА ТРОЈСТВА

М: Да ли још увек верујеш у тројство?

Х: Сигурно. То је наведено у Првој Јовановој посланици, 5:7 и 8:

Јер је троје што сведочи на небу: Отац, Реч и Дух свети; и ово троје је једно. И троје је што сведочи на земљи: дух и вода и крв; и троје је заједно.

М: Да, то је у "Тхе Кинг Џамес Версион", издање 1611, и представља најчвршћи доказ доктрине тројства. Али данас је овај део "Отац, Реч и Дух свети и ово троје је једно" изостављен из "Тхе Ревисед Стандард Версион" из 1952. и 1971. и из многих других издања Библије када је постало јасно да то не одговара и излази из оквира грчког текста.

У Првој Јовановој посланици, 5:7-8 у "Тхе Нев Американ Стандард Библие" се наводи: "и дух што сведочи, јер дух је истина. Јер је троје што сведочи,

дух и вода и крв, и троје је заједно." Такође у "Тхе Нев Ворлд Транслатион оф Тхе Холи Скриптуре", коју користе јеховини сведоци наћи ћеш: "Јер три су сведока, дух, вода, и крв, и троје је заједно." Могу да разумем да ти не знаш да је овај важан део испуштен, али ми је чудно зашто пуно цркава и свештеника не воде рачуна о овоме.

Тројство није библијско. Реч тројство се чак и не налази у Библији нити у библијском речнику. Исус га никада није научавао нити га је икада споменуо. Ни у једној Библији нећеш наћи повод или доказ на основу чега би могао да прихватиш тројство.

Х: Али у Матеју, 28:19 још увек се наводи:

"...крстећи их у име Оца и сина и духа светога."

Овај део још није уклоњен. Зар то није доказ о тројству?

М: Не. Ако споменеш три особе које седе или једу заједно значи ли то да оне чине једну особу? Не. Формулација тројства египатског поете Атанисуса из Александрије прихваћена је од стране Нићаеова концила 325. г.н.е, дакле више од три века после

Исуса. Нема сумње да је Римски паганизам утицао на ову доктрину. Троједини Бог; сабат је померен на недељу; 25. децембар, што је био рођендан њиховог бога Митре, био је представљен као Исусов рођендан, иако је Библија јасно порекла и забранила украшавање божичних дрваца у Јеремији, 10:2-5:

Овако говори Јахве: „Не привикавајте се путу безбожном, и не дршћите пред знацима небеским, јер пред њима дршћу само безбожци. Јер су страшила тих народа пука ништавност, само дрво посечено у шуми, дело руку тесарових, украшено сребром и златом, пришчвршћено чавлима и чекићима да се не клима. Налик на птичија страшила у врту: не знају говорити. Треба их носити јер не умеју ходати. Њих се не бојте, јер не могу зла чинити, али ни добра учинити не могу.“

Како су хришћани далеко одступили од оригиналног Исусовог учења, Бог је као део свог јединственог плана, послао посланика Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим, као обновитеља вере да исправи све ове промене као што су: Римско-Јулијански календар представљен као хришћанска ера; дозволу конзумирања свињског

меса, обрезавање које је укинуо Павле. (Галатићани, 5:2):

Гледај, ја Павле кажем вам, ако се обрежете Христ вам неће ништа помоћи.

Узвишени Бог упозорава у Часном Кур'ану, у поглављу „Трпеза“, 73:

Неверници су они који говоре: "Бог је један од тројице!" А само је један Бог! И ако се не окане онога што говоре, несносна патња ће, заиста стићи сваког од њих који остане неверник "

Да ли још увек верујеш у тројство које Исус никада није научавао?

Х: Али Бог и Исус су једно. (Јован, 14:11):

"Верујте мени да сам ја у Оцу и да је Отац у мени."

М: Читај онда Јована, 17:21.

Х (чита):

Да сви једно буду, као Ти, Оче, што си у мени, и ја у Теби; да и они у нама једно буду.

М: Јасно је овде да су Бог и Исус једно, али су такође и ученици једно у Исусу и Богу. Ако је Исус Бог зато што је у Богу, зашто онда ни ученици нису Бог јер су и они као и Исус такође у Богу? Ако Бог, Исус и дух свети чине тројство, онда би заједно са ученицима требали чинити, да га тако назовемо, петнаестојство.

Х: Али Исус је Бог по Јовану, 14:9:

...који виде мене виде Оца.

М: Погледај како то долази у контексту, што је испред и после тога. Јован, 14:8:

Рече му Филип: Господе покажи нам Оца и биће нам доста.

Јован, 14:9:

Исус му рече: Толико сам са вама и ниси ме познао Филипе? Који виде мене виде Оца; па како ти говориш: Покажи нам Оца?

Коначно Исус је питао Павла како да покаже изглед Бога, када је то немогуће. Треба да верујеш у Бога дивећи се његовом стварању: Сунце, Месец, сва створења, Исуса лично, кога је Бог створио.

Он је рекао (Јован, 4:24): **"Бог је дух. "** и (Јован, 5:37): **"...ни гласа његова чусте, ни лица његова видесте."**

Како онда духа можеш видети? Оно што су они видели био је Исус а не Бог. Такође Павле је рекао (Прва посланица Тимотију, 6:16):

"... којега нитко од људи није видео, нити може видети..."

Дакле оно што можеш видети, никада не може бити Бог. (Дакле Бога не можеш да видиш). Наш Свети Кур'ан каже у поглављу „Ел- Ен'ам“, 103:

Погледи до њега не могу допрети, а Он до погледа допире; Он је Милостиви упућен у све.

Х: Да будем искрен, тешко је порећи оно чему су нас од детињства учили.

М: Можда ће ти следеће питање помоћи да боље схватиш тројство. Шта је дух свети?

Х: Свети дух је такође Бог. Уче нас да је Отац Бог, да је син Бог и да је дух свети Бог. Али не смео рећи три бога него један Бог.

М: Читај Матеја, 1:18.

А рођење Исуса било је овако: кад је Марија, мати његова, била испрошена за Јосипа, а још док се нису састали, и нађе се она трудна од духа светог.

М: Упореди сада са Луком, 1:26 и 27.

"А у шести месец посла Бог анђела Гаврила у град галилејски по имену Назарет, к девојци испрошеној за мужа, по имену Јосип из дома Давидова; и девојци беше име Марија."

М: Дакле у чудесном Исусовом рођењу Матија је споменуо и дух свети а Лука анђела Гаврила. Шта је онда дух свети?

Х: Свети дух је онда анђеоло Гаврило.

М: Да ли још увек верујеш у тројство?

Х: Значи Бог је Бог, дух свети је анђеоло Гаврило, и Исус је...

М: Допусти да ти помогнем; Исус је посланик, син Маријин.

X: Како можеш да решиш оно што ми зовемо мистеријом?

M: Јер као основу или полазиште користимо Кур'ан да исправимо промене које су у претходне објаве унели људи. Ако сада можеш да верујеш у једног Бога, и Исуса, сина Маријиног као посланика, зашто не одеш корак даље и не прихватиш посланика Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим, као последњег Посланика. Изговарај са мном шехадет или сведочење прво на енглеском а затим на арапском језику.

X: Сведочим да нема Бога осим Аллаха и да је Мухаммед његов роб и Посланик. Али шта је са мојим дедовима и бакама. Волео бих да останем с њима; сви су били хришћани.

M: Аврам је када му је објављена истина тј. ислам, напустио родитеље и њихове родитеље, тј. дедове и баке. Свако је за себе одговоран. Можда њима истина није стигла овако јасно као што је сада теби. Часни Кур'ан у поглављу „Ноћно путовање“, каже:

Онај ко иде правим путем, од тога ће само он користи имати, а онај ко лута на своју штету

лута, и ниједан грешник неће туђе грехе носити. А Ми никада не казимо а да предходно посланика нисмо послали (да опомене).

Дакле сада ти је дошла истина и до тебе стоји хоћеш ли да је прихватиш.

Х: Да ли је могуће да се прихвате и ислам и хришћанство?

М: У вери нема присиле. Можеш да изабереш што год желиш. Али ако комбинујеш обе вере још увек се ниси предао Богу. Још увек се сматраш неверником како се то у поглављу „Ен-Ниса“, наводи: 150-151:

Они који у Бога и у посланике Његове не верују и желе да између Бога и посланика Његових направе разлику (веровањем у Бога а неверовањем у посланике) говорећи: "У неке верујемо а у неке не верујемо“, и желе да између тога некакав став заузму они су збиља прави неверници: а Ми смо неверницима припремили срамну патњу. А они који у Бога и у посланике Његове верују и ниједног од њих не издвајају (посланика) Он ће их сигурно наградити. А Бог прашта и Самилостан је.

Можда ћеш се сложити са мном ако још будемо дискутирало.

Х: Зар није боље да не изјавимо шехадет или сведочење и да тако не будемо обавезни?

М: Чим достигнеш пунолетство и ако си ментално способан постајеш обавезан, без обзира да ли си изговорио шехадет или не. Бог није створио овај свет тек онако, ни за шта. Дао нам је чула и органе да можемо да разликујемо исправно од онога што је погрешно. Послао је много посланика да опомену. Створени смо да Њега обожавамо и да се међуобно надмећемо у чињењу добрих дела.

Поглавље „Али Имран“, 191:

"...Господару наш, Ти ниси ово узалуд створио, хваљен Ти буди!..."

Поглавље „Ел-Белед“, 8-10:

Зар му нисмо дали ока два и језик и усне две и на два пута му указали (пут добра и пут зла)?

Поглавље „Ед-Даријат“, 56:

**Чине и људе сам створио само зато да Ми
ибадет чине (да ме обожавају).**

Свако дело учињено да би се стекло Божије
задовољство је богослужење.

Поглавље „Ел-Кехф“, 7:

**Све што је на земљи Ми смо као украс њој
створили, да искушамо људе ко ће се од њих лепше
владати.**

ДОКТРИНА БОЖАНСТВА ИСУСА ХРИСТА

М: Је ли је Исус Бог?

Х: Да. У Јеванђељу по Јовану, 1:1:

**У почетку беше реч, и реч беше у Бога, и Бог
беше реч.**

М: Сложили смо се да свети списи не би
требали да садрже противречности. Ако постоје два
противречна пасуса само један може да буде истинит,
два никада не могу да буду, или су оба погрешна.
Исус је дакле Бог по Јовану, 1:1. Колико онда постоји

богова? Најмање два. Ово се онда противречи са пуно пасуса у Библији: Пон. Закон, 4:39:

Јахве је Бог горе на небу и овде на земљи - другог нема.

Пон. Закон, 6:4:

Чуј, Израеле, Јахве је Бог наш, Јахве је један.

Исаија, 43:10-11:

Да би сте знали и веровали и увидели да сам то ја. Пре мене ниједан бог није начињен и неће после мене бити. Ја, ја сам Јахве, осим мене нема спаситеља.

Исаија, 44:6:

Овако говори краљ Израелов и откупитељ његов, Јахве над Војскама: „Ја сам први и ја сам последњи, осим мене Бога нема.“

Исаија, 45:18:

Да, овако говори Јахве небески Створитељ - он је Бог - који је обликовао и саздао Земљу, коју је учврстио и није је створио пуну, већ ју је

уоблично за обитавање: "Ја сам Јахве и нема другога."

Из самог Исаија 45:18, можемо да закључимо да је Бог сам био створитељ, и нико други; чак ни Исус није учествовао у стварању. Види такође Пон. Закон 4:35, Излазак 8:10, 1 Самуел 7:22, 1 Краљеви 8:23, Хроника 17:20, Псалми 89:6 и 113:5, Хошеа 13:4, Зекерија 14:9.

К: Али све ово је из Старог Завета. Јеси ли нешто од тога нашао у Новом Завету?

М: Сигурно. Читај у Марку, 12:29, шта је Исус лично рекао:

А Исус одговори му: Прва је заповед од свих. Чуј Израелу Господар наш Бог је један Господар.

1 Корићани, 8:4:

... ми знамо да идол није ништа на свету и да нема другог Бога осим јединога.

1 Тимотије, 2:5:

Јер је један Бог, и један посредник Бога и људи, човек Исус Христ.

Обрати пажњу на израз "човек Исус Христ" Сада можеш рећи да је Јован, 1:1, тачан и сви ови пасуси нетачни или обрнуто.

Х: Тешко је да се просуди.

М: Хајде да погледамо с Кур'анског гледишта и видећемо да се ово слаже са оним што је Исус рекао за себе у Библији. Исус је у Кур'ану неколико пута споменут као реч од Бога. У поглављу „Али Имран“, 39:

Тада га анђели зовнуше (Захарију) док се он у храму стојећи молио: "Бог ти јавља радосну вест; родиће ти се Јован који ће веровати у „реч“ од Бога (тј. Исуса сина Маријина) и који ће првак бити, и чедан, и веровесник, потомак оних добрих.

У истом поглављу поново је споменут у стиху 45:

А када анђели рекоше: "О Марија, Бог ти јавља радосну вест, од Њега реч: име ће му бити Месих, Исус, син Маријин, биће виђен и на овом и на оном свету и један од Богу блиских.

У оба стиха Часног Кур'ана Исус је назван реч од Бога тј. реч која долази од Бога, или припада Богу што се подудара са оним што се наводи у (1 Корићани, 3:23):

А ви сте Христови, а Христ је Божији.

Јован, 1:1 је требало да буде написано као: **"...и реч беше Божија."** Грешка је могла да се поткраде у преводу са арменског на грчки, намерно или не.

У грчком језику Теос је Бог, али Теоу значи Божији (види грчки речник, грчку Библију или "Мухаммед у Библији" од проф. Абдуррахман Дауда, бившег бискупа у Урамиху, стр. 16). Разлика у само једном слову али последице су огромне.

Х: Зашто је Исус у обе књиге назван реч од Бога?

М: Зачеће Исуса у Маријиној утроби је било без учешћа сперме, само Божијом вољом: "буди" како је споменуто у истом поглављу „Али Имран“, 47:

Она (Марија) рече: " Господару мој, како ћу имати дете кад ме ниједан мушкарац није ни дирнуо?" Ето тако - рече - Бог ствара што он хоће.

Кад нешто одлучи, Он само за то рекне 'буди' - и оно буде.

X: Исус је Бог јер је испуњен светим духом.

M: Зашто онда и друге људе који су такође испуњени светим духом не сматраш божанствима? Дела Апостолска, 11:24:

Јер беше човек благ и пун духа светог и вере. И обрати се многи народ Господару.

Дела Апостолска, 5:32:

Ми смо његови сведоци многих ствари и дух свети кога Бог даде онима који се њему покорвају.

Види такође Дела Апостолска, 6:5, 11 Петар, 1:21, 11 Тимотије 1, 14, 1 Кончани, 2:16, Лука 1, 41.

X: Ах Исус је био испуњен духом светим још док је био у мајчиној утроби.

M: Исто је било са Јованом, Лука, 1:13-15:

А анђео рече му: „Не бој се Захарија; јер је услишена твоја молитва, и жена твоја Елизабета родиће ти сина, и надећеш му име Јован. Јер ће

бити велики пред Богом; и напиће се духа светога још у утроби мајке своје.“

Х: Али Исус је могао да изводи чуда. Нахранио је пет хиљада људи са само пет векни и две рибе.

М: Исто су направили Елизеј и Илија. Елизеј је нахранио пет стотина људи са двадесет векни јечменог хлеба и неколико класова жита. 11 Краљеви, 4 44:

Постави он пред њих. И једоше, и још преоста, према речи Јахвиној.

Елизеј је учинио да се уље само обнавља и рекао је њој. 11 Краљеви, 4:7:

Иди продај уље, и подмири свој дуг а од остатка живећете ти и твоји синови.

Види такође, 1 Краљеви, 17:16:

"Брашно се из ћупа није потрошило и у врчу није нестало уља, по речи коју је Јахве рекао преко свога слуге Илије."

Такође, 1 Краљеви, 17:6:

Гаврани су му јутром доносили хлеба, а вечером меса; из потока је пио.

Х: Али Исус је могао да лечи губу.

М: Елизеј је такође рекао губавцу Нималу да се опере у реци Јордану.

11 Краљевима, 5:14:

И тако сиђе, опра се седам пута у Јордану, према речи човека Божега (Елизеја); и тело му поста опет као у малог детета - очистио се.

Х: Али Исус је могао да учини да слепац прогледа.

Х: Такође и Елизеј. 11 Краљевима, 6:17:

И Елизеј се помоли овако: "Јахве отвори му очи да види!" И Јахве отвори очи момку и он виде...

11 Краљевима, 6:20:

Кад су улазили у Самарију, Елизеј рече: "Јахве, отвори овима очи да прогледају." Јахве им отвори очи, и они видеше да су усред Самарије!

Елизеј је такође могао да узрокује слепило.

11 Краљеви, 6:18:

Кад су Арамејци сишли према њему, Елизеј се овако помоли Јахви: "Удари слепоћом ове људе!" И на реч Елизејеву удари их слепоћом.

Х: Исус је могао да оживљава мртве.

М: Упореди са Илијом, 1 Краљеви, 17:22:

Јахве је услишио молбу Илијину, у дете се вратила душа, и оно оживе.

Такође упореди са Елизејем у, 11 Краљеви, 4:34,35:

Затим се попе на постељу, леже на дечака, положи своја уста на његова уста, своје очи на његове очи, своје руке на његове руке, дисао је над њим, те се угрејало тело дечаково... А дечак тада кихну седам пута и отвори очи.

Чак и сам додир Елизејевих мртвих костију могао је да оживи мртво тело. 11 Краљеви 13:21:

Догодило се па су неки сахрањујући човека опазили разбојнике: бацише мртваца у гроб

Елизејев и одоше. Мртвац дотакавши се Елизејевих костију, оживе и стаде на ноге.

Х: Али Исус је ходао по води.

М: Мојсије је испружио руке преко мора, Излазак, 14:22:

Израелци сиђоше у море на осушено дно, а вода стајаше као бедем њима налево и надесно.

Х: Али Исус је могао да истерује ђаволе.

М: Исус је сам потврдио да и драги људи могу радити то као (Матеј, 12:27), и (Лука, 11:19):

Ако ја, уз помоћ Велзевула, изгоним ђаволе, синови ваши чијом помоћи изгоне? Зато ће вам они бити судије.

Такође су и ученици изгонили ђаволе како је Исус рекао у Матеј, 7:22:

"Многи ће рећи мени тога дана: Господе, Господе! Зар нисмо у твоје име ђаволе изгонили и твојим именом многа чудесна дела извели".

Чак ће и лажни посланици моћи да чине чудеса како је то сам Исус прорекао у Матеј, 24:24:

Јер ће се појавити лажни Христови и лажни посланици и показаће знакове велике и чудеса да би преварили ако буде могуће и оне одабране.

Х: Али Елизеј и Илија су радили чудеса помоћу молитве упућене Богу.

М: Исус је такође чинио чуда уз помоћ Божију како је сам рекао у Јован, 5:30:

Ја не могу ништа чинити сам од себе.

Лука, 11:20:

Ако ли ја прстом Божијим изгоним ђаволе, дакле дошло је вама царство Божије.

Сва чуда која је вршио Исус могли су да чине и остали посланици, ученици па чак и неверници. Уз то Исус није могао да чини нека значајнија дела тамо где је владало неверовање.

Марко, 6:5-6:

И не могоше онде ни једног чуда да учини, осим што неколико болесника излечи метнувши на њих руке. И чудило се неверовању њиховом. И ишао је по околним селима и научавао.

Х: Али Исус је проживљен три дана након што је умро на крсту.

М: О његовом распећу ћемо да говоримо касније, јер постоји много контраверзности око тога. Само ћу сада кратко да напоменем да се то налази у Павловом Јеванђељу, који никада није видео Исуса живог.

11 Тимотије, 2:8:

Опомињи се господина Исуса Христа који уста из мртвих, од семена Давидова, по јеванђељу моме.

Јеванђеље о ускрснућу, у Марку, 16:9-20 је такође изостављено у многим Библијама. Ако није изостављено онда је штампано малим словима или између заграда уз коментар. Погледај "Ревисед Стандард Версион", "Нев Американ Стандард Библие" и "Нев Борлд Транслатион оф Тхе Холи Скриптурес" коју користе јеховини сведоци. Допусти да те питам је ли Исус икада захтевао да буде Бог или да се сматра Богом или је говорио, "ја сам Бог, обожавајте ме."

Х: Не, али он је био и Бог и човек.

М: Али, да ли је то он икада тврдио?

Х: Не.

М: Уместо тога, проповедао је да ће-људи узалуд да га обожавају и да ће да верују у доктрине које нису Божије, већ у оне које је човек измислио.

Матеј, 15:9:

Али узалуд ме обожавају, учећи наукама и заповестима људи.

Све доктрине модерног хришћанства дело су човека: тројство, божанско синословље, божанствено биће Исуса Христа, први грех и искупљење. Из Исусовог властитог казивања забележеног у Новом Завету, јасно је да он никад није тврдио да је божанство или да је идентичан Богу,

"Ништа не радим сам од себе" (Јован, 8:28)

"Мој Отац је већи од мене", (Јован, 14:28).

"Господар, Бог наш је један Господар", (Марко, 15:34).

"Оче у твоје руке предајем своју душу", (Лука, 23:46).

"А о дану томе или часу нико не зна, ни анђели који су на небесима ни син, до Отац" (Марко, 13:32)

Исуса су у почетку звали послаником, учитељом, посланим од Бога, Божијим слугом, Месијом, касније је био прозван сином Божијим а затим и самим Богом. Да се сада запитамо, како Бог може да буде рођен као и сваки други смртник? Исус је спавао док Бог никада не спава.

Псалми, 121:4:

Гле, не дрема и не спава Чувар Израела.

Како Исус може да буде Бог када је и он обожавао Бога као и сваки други смртник.

Лука, 5:16:

И он је одлазио у пустињу и молио се Богу.

Исуса је (40 дана) ђаво доводио у кушњу, (Лука, 4:1 -13), али у Јакову, 1:13 је рекао:

...јер се Бог не може злом искушати...

Како онда Исус може да буде Бог? И још даље можемо наводити примере по овом питању.

X: Да, ја то лично не разумем, али ми то морамо да прихватимо.

M: Зар се то не супроставља Библији која сама каже да све мора да се докаже пре него што се прихвати.

1 Солуњани, 5:21:

Све докажи, чврсто се држи онога што је добро.

K: То је заиста збуњујуће.

M: Али у Коричанима, 14:33:

Јер Бог није Бог буне и конфузије него Бог мира. Као по свим црквама светим.

Доктрине које је измислио човек праве забуну.

РАСПРАВА "БОГ ИСУС"

М: Је ли Исус син Божији?

Х: Да, читај Матеј, 3:17:

(Када је Јован крстио Исуса) и гле, глас с неба који говори: Ово је Мој син љубазни с којим сам задовољан.

М: Реч син не би требало схватити дословно, јер се за многе посланике, па и за нас обичне људе у Библији каже "деца Божија". Читај Излазак, 4:22.

Х (чита):

Јер ти Мојсије рећи ћеш фараону, тако каже Господар, Израел је мој син, чак први.

М: Овдје је Јаков (Израел) Његов прворођени син. Читај сада 11 Самуел, 7:13-14 или Хронику, 22:10.

Х (чита):

"Он (Саломон) ће изградити Дом моме имену, он ће ми бити син, а ја ћу њему бити отац и утврдићу његово краљевско престоље над Израелом заувек."

М: Види како ће се ствари замрсити ако читамо Јеремију, 31:9:

...јер ја сам отац Израелу и Ефрајим је мој првенац.

Малопре у Изласку, 4:22, Израел је био такође назван прворођеним. Који је од њих двојице заиста прворођени? Израел или Ефрајим? Људи често могу да буду деца Божија. Читај Пон. Закон, 14.1.

Х (чита):

Ви сте синови Јахве Бога свога.

М: И неки људи могу бити названи и прворођени. Читај Романс, 8:29.

Х (чита):

Јер које напред позна оне и одреди да буду једнаки обличју сина његовог да би он био прворођени, међу многим браћом.

М: Ако су сви прворођени шта је онда Исус?

Х: Он је једини зачет син Божији.

М: Давно, пре него што је Исус рођен, Бог је рекао Давиду, Псалми, 2:7:

Обзнањујем одлуку Јахвину: Господин ми рече: "Ти си син мој, данас те родих."

Дакле и Давид је такође рођени син Божији. Значење појма син Божији није дословно него метафорично (пренесено). То може да буде било који Божији миљеник (онај кога Бог воли). Исус је такође рекао да Бог није само његов Отац него и ваш Отац. (Матеј, 5:45-48).

Х(чита):

Да будете синови Оца свога; будите ви дакле савршени као што је савршен Отац ваш небески.

М: Тако ћеш да видиш да се израз "син Божији", што означава љубав, наклоност и близину Божију, не односи само на Исуса.

11 Корићани 6:18:

И бићу вам Отац, и ви ћете бити моји синови и кћери, говори Господ Сведржитељ.

Дакле према овим пасусима нема разлога да се Исус дословно сматра Божијим сином.

Х: Али он нема оца и зато је Божији син.

М: Зашто онда и Адама не сматрате Божијим сином. Он није имао ни оца ни мајку, и такође је назван сином Божијим у Луки, 3:38:

...Сит, син Адемов који је био син Божији.

Читај и Јевреје, 7:3.

Х (чита):

Без оца, без матере, без рода, не имајући ни почетка данима, ни свршетка животу, а успоређен са сином Божијим и остаје свештеником довека.

М: Ко је он? Одговор је у Јеврејима, 7:1:

Мелхиседек беше краљ Салимски свештеник Бога Највишега, који сrete Аврама...

Он је јединственији од Исуса и Адама. Зар не би било реалније да очекујемо да он буде син Божији или Бог особно?

Х: Па како ти онда зовеш Исуса?

М: Ми муслимани га зовемо Исус син Маријин.

Х: Нико то неће да негира.

М: Да, једноставно је, не може да се порекне. Исус је сам себе назвао син човечији и одбио је да буде назван син Божији у Лука, 4:41:

Х (чита):

Из многих су излазили зли духови вичући: "Ти си син Божији" Он им запрети и не допусти им да говоре, јер су знали да је он Месија.

М: Јасно је из овога да је одбио да буде назван син Божији. Поново је то одбио и у Луки, 9:20 и 21.

Х (чита):

А он (Исус) рече ученицима: "А ви шта мислите ко сам ја?" А Петар одговарајући рече: "Христ син Божији." А он им запрети и заповеди да никоме то не говоре.

М: Исуса који је био очекивани месија, посланик, прво су звали учитељем па сином Божијим па на крају самим Богом. Читај Јована, 3:2:

Ова дође ка Исусу ноћу и рече му: „Раби, знамо да си ти учитељ од Бога дошао...“

Јован, 6:14:

А људи видевши чудо које Исус учини говораху: „Ово је заиста онај посланик који треба да дође на свет“.

Исус је такође назван послаником у Јовану, 7:40, Матеју, 21:11, Луки, 7:16 и 24:19. Каже се у Делима Апостолским, 9:20:

И он (Павле) одмах проповидаше по синагогама да је Христ син Божији.

Одавде, такође, може да се закључи да су рани хиршћани још употребљавали синагоге као богомоље али касније када се хришћанство удаљило од Исусовог оргиналног учења, утемељене су цркве. Павле, Бернаба и нејевреји су били оптужени за богохуљење и скрнављење и протерани су из синагога. Погледај Дела Апостолска, 13:50, 17:18 и 21:28.

Лука, 2:11:

Јер вам се данас роди Спас који је Христ у граду Давидову.

Јован, 1:1:

У почетку беше реч, и реч беше у Бога, и реч беше Бог.

ЈЕ ЛИ ИСУС БИО РАЗАПЕТ?

М: Тврди се у Часном Кур'ану у поглављу „Ен-Ниса“, стих: 157., да Исус није био разапет:

"И због речи њихових: "Ми смо убили Месиха, Исуса, сина Маријина, Божијег посланика..." А нису га ни убили ни разапели..."

Да ли још увек верујеш да је Исус умро на крсту?

Х: Да, он је умро на крсту и после је проживљен.

М: Слажемо се да нико није видео тренутак када је Исус проживљен. Само су нашли празну гробницу у коју је био сахрањен и извели су закључак да је проживљен јер су ученици и остали сведоци

видели Исуса живог после наводног распећа. Зар не постоји могућност, како тврди Кур'ан, да он није умро на крсту?

Х: Где је доказ за то?

М: Да погледамо пасусе у Библији који подржавају ову чињеницу. Шта сматраш да је аутентичније, оно што је Исус рекао или сведочења ученика, апостола и других сведока?

Х: Наравно оно што је Исус рекао.

М: То је у складу с оним што је Исус рекао у Матеју, 10:24:

Ученик није изнад учитеља, нити је слуга изнад господара.

Х: Али Исус је сам рекао да ће да устане из мртвих, Лука, 4:24:

И рече им: „Тако је писано и тако је требало да Христ пати и да устане трећи дан“.

М: Патња се у Библији често појачава изразом смрт, умирање, како је Павле рекао у, 1 Коринћани, 15:31:

Сваки дан умирем (патим) тако ми, браћо, ваше славе, коју имам у Исусу Христу, Господу нашем.

Ово су неки од доказа:

На крсту је Исус усрдно молио Бога за помоћ, Матеј, 21:26:

Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио...

И у Луци, 22:42:

Говорећи: „Оче! Кад би хтео да пронесеш ову чашу мимо мене! Али не моја него твоја воља да буде“. (Ова чаша је смрт).

Бог је услишао Исусову молитву да не умре на крсту, по Луки, јеврејима и Јакову. Како је онда опет могао да умре на крсту?

Лука, 22:43:

А анђео му се јави с неба, и окрепи га.

То значи да га је анђео обавестио и да га је уверио да га Бог неће оставити беспомоћног.

Јевреји, 5:7:

Он у дане тела свога мољења и молитве к Ономе који га може избавити од смрти с виком великом и са сузама приноси, и би утешен по својој побожности.

Исус је био утешен што значи да му је Бог услишао молитве.

Јаков, 5:16:

...јер непрестана молитва побожнога може помоћи.

Исус је сам рекао у Матеју, 7:7-10:

Тражите и даће вам се, тражите и наћи ће те, куцајте и отвориће вам се. Јер сваки који тражи прима, и који тражи налази, и који куца отвориће му се. Или који је међу вама човек у кога ако затражи син његов хлеба, камен да му да?

Ако је Бог услишао све Исусове молитве укључујући и ону да не умре на крсту како је онда могуће да је ипак био разапет?

Римски војници нису сломили његове ноге, Јован 19:32-33:

Онда дођоше војници и пребише првом ноге и другоме разапетом с њим. А дошавши до Исуса, па кад га видеше да је већ умро не пребише му ноге.

Можеш ли веровати да му војници нису сломили ноге јер су видели да је мртав или су желели да га сачувају када су видели да је недужан.

Да је Исус умро на крсту његова крв би се згрушала тако да не би могла да се излије када му је пробијена слабина. Али Јеванђеље тврди да су крв и вода потекли из ране.

Јован, 19:24:

Него један од војника прободе му ребра копљем и одмах изађе крв и вода.

Када је Фарис питао Исуса да му покаже доказ да је његово посланство истинито, одговорио му је,

Матеј, 12:40:

Јер као што је Јона био у трбуху китовом три дана и три ноћи, тако ће и син човечији три дана и три ноћи.

Занемари сада време које такође није било три дана и три ноћи него један дан (субота) и две ноћи (петак вече и субота вече). Је ли Јона био жив у китовом трбуху?

Х: Да.

М: Да ли је још увек био жив и када је избачен вани из китовог трбуха?

Х: Да.

М: Онда је и Исус био жив као што је и предсказао.

Исус је сам тврдио да неће да умре на крсту. У недељу рано ујутру Марија Магдалена је дошла до гробнице која је била празна. Видела је да поред стоји неко по изгледу налик на вртлара. Кроз разговор препознала је да је то Исус и желела је да га дотакне. Исус је рекао, Јован, 20:17:

Не дотичи ме се јер се још не вратих Оцу свом.

Значи да је још увек био жив, јер када неко умре враћа се Ствараоцу. Ово је најјачи доказ који је Исус сам признао.

После наводног распећа, ученици су мислили да он није прави Исус него његов дух, пошто након смрти само душа наставља да живи.

X: Само моменат! Како си сигуран да само душа живи после смрти?

X: То је у Библији сам Исус рекао да су оне (душе) као анђели.

X: Где у Библији?

M: У Луки 20:34-36:

И одговарајући Исус рече им: "Деца овог света се жене и удају; а они који се удостоје добити онај свет и проживљење из мртвих нити ће се женити нити удати, јер више не могу умрети јер су као анђели; и синови су Божији кад су синови проживљења."

Да би их уверио да је иста особа, Исус им је дозволио да му дотакну руке и стопала. Како му још нису веровали затражио је меса, како би им показао да још увек једе као и свако живо биће.

Читај Лука, 24:36-41:

А кад они ово говораху и сам Исус стаде међу њима и рече им: "Мир вама". А они се уплашише и поплашени, будући мишљаху да виде духа. И он им рече: "Шта се плашите и зашто макове мисли улазе у срца ваша! Видите руке моје и ноге моје: Ја сам главом, опипајте ме и видите, јер дух, тела и костију нема, а као што видите ја имам". И ово рекавши показа им руке и ноге. Док они још не вероваху од радости и чуђаху се рече им: "Имате ли овде шта за јело". А они му дадоше комад рибе печене и меда у саћу. И узевши поједе пред њима.

А ако још увек верујеш да је умро на крсту тада је био лажни посланик и проклет од Бога у односу на ове пасусе, Пон. Закон, 13:6:

А онај пророк или сањач нека се погуби...

Пон. Закон, 21:22-23:

Ако ко учини грех који заслужује смрт, па буде погубљен вешањем о стабло, његово мртво тело нека не остане на стаблу преко ноћи, него га покопај истог дана, јер је обешени проклетство Божје. Тако нећеш окаљати своје земље, коју ти Јахве, Бог твој, даје у баштину.

Веровање у његову смрт на крсту дискредитује његово посланство. Јевреји тврде да су убили Исуса на крсту и тако показују да је погрешна његова тврдња да је послан да њима проповеда. Хришћани верују да је распеће неопходно за њихово икупљење од греха што за последицу, такође, има негирање Исусовог посланства. Ово хришћанско веровање се супротставља са библијским учењем у Хосеа, 6:6:

Јер ја тражим благод а не жртвовање и спознају Божију више него жртве паљенице.

То се такође супроставља Исусовом властитом научавању у Матеју, 9:13:

Него идите и научите се шта значи, милосрђе хоћу а не жртву...

Такође Исус је рекао у Матеју, 12:7:

Кад би сте пак знали шта је то: милости хоћу а не прилога, не би сте осуђивали невинне.

Х: Зашто људи онда верују у распеће?

М: Само је Павле научавао распеће, Дела Апостолска, 17:18:

И неки (јевреји) су говорили шта хоће овај беспосличар! А други изгледа као да хоће нове богове да проповеда. Јер им је проповедао о јеванђељу Исусовом и о распећу.

Павле који никада није видео Исуса признао је да је распеће у његовом јеванђељу.

11 Тимотије, 2:8:

Подсећај се Исуса Христа који је устао из мртвих од семена Давидова по мом еванђељу.

Павле је такође био први који је прогласио Исуса Божијим сином, Дела Апостолска, 9:20:

И одмах је по синагогама приповедао да је Исус син Божији.

Дакле хришћанство је Павлово учење а не Исусово.

Х: Али Марко, 16:19, спомиње да је Исус уздигнут на небо, и сео је код Бога с десне стране:

А Господ пошто им изговори би уздигнут на небо и седе Богу с десне стране.

М: Као што сам рекао у дискусији о светој Библији пасуси од 9 до 20 из Марка, 16, су изостављени у неким Библијама. Погледај напомену у "Тхе Ревисед Стандард Версион", "Тхе Американ Стандард Библе" и "Тхе Нев Ворлд оф Холу Скриптуре" коју користе јеховини сведоци. Ако још верујеш да је Исус божанство јер је подигнут на небо, зашто онда и друге посланике који су такође уздигнути не прихватиш као посланике.

Х: Ко су они?

М: Илија, 11 Краљеви, 2:11-12:

....и Илија у вихору узађе на небо. Елизеј је гледао и викао: " Оче мој, Оче мој! Кола Израелова и коњаници његови!" И више га није видео.

Хенока је Бог такође уздигао на небо.

Постанак, 5:24:

Хенок је ходио с Богом, потом ишчезну; Бог га узео.

Ово се такође понавља у Јеврејима, 11:5:

Вером би Хенок пренесен да не види смрт, и не нађе се, јер га Бог, премести, јер пре него га премести, доби сведочанство да је угоднио Богу.

ДОКТРИНА ИСКУПЉЕЊА ПРВОГ ГРЕХА

Х: Дакле искупљење греха путем распећа није Исусово учење?

М: Ову доктрину је црква прихватила три или четири века после Исуса. Из следећих пасуса је јасно да Библија противречи сама себи.

Пон. Закон, 24:16:

Нека се очеви не осуђују на смрт због синова ни синови због очева; нека свако за свој грех гине.

Јеремија, 31:30:

Него ће свако умрети због властите кривице.

Језекиљ, 18:20:

Онај ко згреши, тај ће и умрети. Син неће сносити греха очева, ни отац греха синовљева. На праведнику ће бити правда његова, а на безбожнику безбожност његова.

X: Али све ово је из Старог Завета.

M: Читај онда у Матеју, 7:1 и 2:

Не судите да вам се не суди; јер каквим судом судите таквим ће вам се судити; и каквом мером мерите онако ће вам се мерити.

M: Читај Корићани, 3:8.

Онај који сади и који залева једнаки су, и сваки ће примити своју плату по своме труду.

И ми верујемо у први грех!

M: Желиш ли још увек да ти докажем да су деца рођена без греха? Читај Матеј, 19:14.

X (чита):

Али Исус рече, остави децу и не забрањујте им да долазе к мени, јер за такве је краљевство небеско.

М: Дакле свако се роди без греха, и сва деца припадају краљевству небеском. Читај Дела Апостолска, 13:39.

Х (чита):

И од свега тога се нисте могли оправдати у закону Мојсијевом, оправдаће се у њему свако ко верује.

М: Дозволи да ти поставим питање. Зашто ви верујете у ускрснуће ако Павле, који никад није видео Исуса живог, сам тврди да је то његово јеванђеље?

Х: Где то пише?

М: Читај 11 Тимотије, 2:8.

Подсећај се господа Исуса Христа који је устао из мртвих, од семена Давидова, по мом еванђељу.

Али зашто ми морамо да верујемо да је он био разапет и онда подигнут из мртвих?

М: Да, ја такође не знам. Ислам је утемељен на аргументима и он је чисто учење свих Божијих посланика, без примеса паганизма и празноверја.

X: То је оно за чим трагам.

M: Зашто онда не размислиш о шехадету и зашто га не изговориш. Прво на енглеском а затим на арапском. Хајде, помоћи ћу ти у изговору.

X: Сведочим да нема бога осим Аллаха и сведочим да је Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, Његов роб и Посланик.

Је ли Посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, најављен у Библији?

M: Да, али за муслимана није потребно да то зна из Библије. Како си изучавао Библију волео бих с тобом продискутовати о овој теми следећи пут.

Напомена. Остатак дискусије водиће се између два муслимана, M и m.

МУХАММЕД У БИБЛИЈИ

И Исмаил и Исхак су благословљени.

М: Зашто су Исмаил и његова мајка Хагар напустили Шарах?

м: Након што је Исхак одбијен од прса, Шарах је видела да му се Исмаил изругује и није хтела да Исмаил буде наследник с њеним сином Исхаком.

Постанак, 21:8:

Дете је расло и било од сисе одбијено. А у дан у који Изаак беше од сисе одбијен Аврам приреди велику гозбу. Једном опази Сара где се син кога је родила Египћанка Хагара игра с њеним сином Изаком, па рече Авраму: "Отерај ту слушкињу и њена сина, јер син слушкиње не сме да буде баштиник с мојим сином - с Изаком".

М: Исхак је био око две године стар када је одбијен од груди. Исмаил је тада имао 16 година. Јер је Аврам имао 86 година када је Хагар родила Исмаила, а 100 година када му је рођен Исхак. Ово може да се закључи из Постанка, 16:16:

Аврам је био стар 86 година када му Хагара роди Јишмаела.

Постанак, 21:5:

"И Аврам је био 100 година стар када му се роди Изак."

Постанак, 21:8-10, је онда у противречности са Постанком, 21 14-21, где је Исмаил описан као дете на леђима своје мајке, када су обоје напустили Шарах:

Рано ујутру Аврам узео хлеба и мешиницу воде па даде Хагари; стави то на њена рамена, заједно са дечаком, па је отпусти.

Ово могу да буду само описи детета а не момчића. Дакле Исмаил и његова мајка су напустили Шарах пуно пре него што је Исхак рођен.

По исламској верзији Аврам је по упуту коју је добио од Бога, узео Исмаила и Хагар и преселио се у Мекку, у Библији звану Паран (Постанак, 21). Хагар је у потрази за водом седам пута трчала између два брда, Сафа и Мерва. Ово је постао верски ритуал за милионе муслимана из целог света, приликом годишњег ходочашћа у Мекки. Извор воде споменут

у Постанку, 21:19, још је присутан и зове се Земзем. Аврам и Исмаил су касније и Мекки заједно поново изградили свету Кабу. Тамо је и комадић земљишта где је Аврам обављао молитву и зове се "мекам Ибрахим" (место Ибрахимово). Током дана ходочашћа муслимани целог света клањем жртвених животиња обележавају сећање на Аврамову и Исмаилову жртву.

м: Али у Библији се наводи да је Исхак требао да буде жртвован.

М: Не, по исламској верзији. Уговор између Бога и Аврама и његовог јединог сина Исмаила је направљен и утврђен када је Исмаил био одређен за жртвовање. Када су Аврам и Исмаил и остали укућани били обрезани, Исхак чак није био ни рођен.

Постанак, 17:24-27:

Тако су тога истог дана били обрезани Аврам и његов син Јишмаел; и сви мушкарци његова дома, рођени у његовој кући или за новац купљени од странаца - сви с њим беху обрезани.

Годину дана касније рођен је Исхак и обрезан осми дан по рођењу.

Постанак, 21:4-5:

И после осам дана обреза Абрахам свога сина Изака, како му је Бог наредио. Абрахаму беше стотину година када му се родио син Изак.

Дакле када је уговор направљен и потврђен (обрезивање и жртвовање) Аврам је имао 99 година, а Исмаил 13 година. Исхак је рођен годину касније када је Аврам имао 100 година. Исмаилови потомци, Посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, укључујући и све муслимане до данас су остали верни обавези обрезивања. У својим дневним молитвама, најмање пет пута на дан, муслимани спомињу по добру како Мухаммеда и његове потомке тако и Аврама и његове потомке.

м: Али у Постанку, 22, је наведено да је Исхак требао да буде жртвован.

М: Да знам то, али видећеш ту противречност. Тамо је наведено "твој једини син Исхак". Зар није требало бити написано "твој једини син Исмаил", јер када је Исмаил имао 13 година Исхак још није био ни рођен! Када је рођен Исхак Абрахам је имао два сина. Због шовинизма је име Исмаил у целом Постанку замењено у Исхак, али је Бог сачувао реч "једини" да

нам покаже како је требало да буде. Речи "умножићу семе твоје" у Постанку, 22:17 су се односиле на Исмаила у Постанку, 16:10. Зар се није онда цело поглавље Постапка, 22, односило на Исмаила.

"Учинићу његову нацију многобројном" два пута је поновљено за Исмаила у Постанку, 17:20 и Постанку, 21:18, и никад се није односило на Исхака.

м: Јевреји и хришћани тврде да је Исхак био супериорнији од Исмаила.

М: То је што они кажу али шта Библија тврди Постапак, 15:4:

Или му Јахве опет упути реч: „Тај неће бити твој баштиник него ће ти баштиник бити твој потомак.

Дакле Исмаил је такође био наследник.

Постапак, 16:10:

Још, јој рече анђео Јахвин: "Твоје ћу потомство силно умножити; од мноштва се неће моћи пребројати".

Постапак, 17:20:

За Јишмаела услишах те. Ево ја благословим: родним ћу га учинити и силно га размножити; дванаест ће кнезова од њега постати и у велик ће народ израсти.

Постанак, 21:13:

И од сина твоје ропкињ подићи ћу велик народ, јер је твој потомак.

Постанак, 21:18:

На ноге дигни дечака и утеши га, јер од њега ћу подићи велик народ.

Пон. закон, 21:15-17:

Ако који човек имадне две жене, једну која му је драга, а једну која му је мрска, па му и драга и мрска роде синове, али прворођенац буде од оне која му је мрска, онда, кад дође дан да подели своју имовину међу своје синове, не сме поступити према прворођенцу од драге на штету сина од мрске, који је првенац, него мора за прворођенца признати сина од мрске и њему дати двострук део од свега што има. Јер он је првина његове снаге - њему припада право првородства.

Ислам не негира да је Бог благословио Исхака и његове потомке, али обећани син је Исмаил, од кога води порекло последњи од свих Божијих посланика, нека су Божији мир и благослов над њим.

м: Али јевреји и хришћани тврде да Исмаил није био законито дете.

М: То они кажу, али то нећеш наћи нигде у Библији. Како је један тако велики посланик као Аврам могао да има незакониту жену и дете из ванбрачне везе?

Постанак, 16:3:

...његова жена Сараја узме Хагару, Египћанку, слушкињу своју, па је даде своме мужу Абрахаму за жену.

Ако је брак био легалан како онда њихов потомак може бити незаконит. Зар није брак између двоје странаца, човека из Оркелоана и Египћанке легалнији од брака човека ожењеног кћерком свог оца. Не улазећи у то је ли Аврам то заиста рекао или не али у Постанку, 20:12 се наводи:

А онда, она је уистину моја сестра: кћи је мог оца, иако не и моје мајке, па је пошла за ме.

Бог је сам изабрао име Исмаил.

Постанак, 16:11:

И анђео од Господа рече јој (Хагар), гле ево ти си трудна родићеш сина и даћеш му име Исмаил, јер је Господ чуо твоју тугу.

Исмаил је по значењу хипербола од "онај кој чује", и где у Библији пише да је он био незаконит син?

м: Нигде.

М: Давно пре него што су рођени Исмаил и Исхак, Бог је направио споразум са Аврамом.

Постанак, 15:18:

Тога је дана Јахве склопио Савез с Аврамом рекавши: "Потомству твојему дајем земљу ову од реке у Египту, до Велике реке, реке Еуфрата."

Није ли се већи део Арабије простирао између Нила и Еуфрата, где су се касније настанили сви Исмаилови потомци?

м: Мислиш ли дакле да Исхаку и његовим потомцима није обећана никаква земља?

М: Ми муслимани никад не негирамо да је Исхак такође благословљен. Види Постанак, 17:8:

Теби и твојем потомству после тебе дајем земљу у којој боравиш као придошлица - сву земљу канаанску - у вековни посед; а ја ћу бити њихов Бог.

Примећујеш ли разлику да је Аврам у земљи Кенан назван "странцем" али не и у земљи између Нила и Еуфрата. Као становник Оркилдана био је више Арап него јевреј.

м: Али по Постанку, 17:21, споразум је направљен са Исхаком:

Али ћу држати свој Савез са Изаком, кога ће ти родити Сара, до године у ово доба.

М: Да ли то искључује Исмаила? Где се у Библији каже да Бог неће направити уговор са Исмаилом?

м: Нигде.

КРИТЕРИЈИ ЗА ПОСЛАНИКА ПО ЈЕРЕМИЈИ

Јеремија, 28:9:

Али о пророку који прориче мир можеш истом кад се испуни његова пророчка реч знати да га је заиста Јахве послао.

М: Реч ислам такође значи спокојство, мир. Мир између Створитеља и створења. Ово Јеремијино прочанство не може да се односи на Исуса, јер како је он сам тврдио, није дошао због мира.

Лука, 12:51:

Мислите ли да сам ја дошао да дам мир на Земљи? Не, кажем вам, него раздор. Јер ће од сада пет у једној кући бити раздељени, устаће три на два, и два на три. Устаће отац на сина и син на оца; мајка на кћер и кћи на мајку; свекрва на снаху своју и снаха на свекрву своју.

Види такође Матеј, 10:34-36.

ДОК СХИЛОХ НЕ ДОЂЕ

Ово је Јаковава порука коју је опоручио деци пре него што је умро.

Постанак, 49:1:

Јаков затим сазва своје синове те рече: „Скупите се, да вам кажем што ће вас снаћи у касније време...

Постанак, 49:10:

... од Јуде жезло се краљевско, ни палица владачка од ногу његових удаљити неће док не дође онај коме припада - коме ће се народи покорити.

Схилох је такође и име града, али њено право значење је мир, хармонија, спокојство тј. ислам. У овом контексту никако не може да се односи на град и особу јер би то било изопачење Елизеја, (Сихлоха) посланика од Бога. Дакле, израелско посланство по Исаковој линији се зауставило чим је Схилох дошао. Ово се слаже са Куранским стихом, 2:133:

Ви нисте били присутни када је Јакову смртни час дошао и кад је синове своје упитао:

"Коме ће те се, после мене, клањати?" - Клањаћемо се - одговорили су - Богу твоме, Богу твојих предака Аврама, Ишмаила и Изака, Богу Једноме / ми се Њему покоравамо!"

Пребацивање посланства на другу нацију спомиње се у Јерамији, 31:36:

Ако се икад ти закони поремете преда мном - реч је Јахвина - онда ће и посланство Израелово престати да буде народ пред лицем мојим заувек.

Такође је и Исус наговестио у Матеју,21:45:

Зато вам кажем да ће се од вас узети и даће се народу који његове плодове доноси.

БЕККА ЈЕ МЕККА

Света Каба коју су саградили Аврам и син му Исмаил се налази у Мекки. Име Мекка се једанпут спомиње у Часном Кур'ану у поглављу, 48:24. Зависно од дијалекта племена Бекка се може изговарати и као Мекка. Ово име се такође једанпут спомиње у поглављу, 3:96:

Први храм саграђен за људе јесте онај у Бекки (Мекки), благословљен је он и путоказ световима.

Веома је запањујуће да је реч Бекка споменуо и посланик Давид у свом Псалму, 84:6:

Пролазе ли сухом долином, у извор је воде промећу, и прва је киша у благослов одева.

Извор који се овде спомиње је добро познати Земзем, који се још налази близу Кабе.

КУЋА МОЈЕ МИЛОСТИ

Исаија, поглавље 60:

1: Устани, засини, јер светлост твоја долази.

Упореди ово са Куранским поглављем, 74:1-3:

О ти (Мухаммеде) покривени, устани и опомињи и Господара свога величај!

2: А земљу, ево, тмина покрива, и мрклина народе! А тебе обасјава Јахве, и Слава се његова јавља над тобом.

Посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, је послан у време незнања и мрачњаштва, када је свет заборавио Божју једноћу, како су научавали Аврам и сви остали посланици укључујући и Исуса.

3: К твојој светлости корачају народи, и краљеви к истоку твога сјаја.

4: Подигни очи, обазри се: сви се сабиру, к теби долазе...

За мање од 23 године цела Арабија је била уједињена.

5: ...јер к теби ће потећи богатство мора, благо народа к теби ће притецати.

За мање од века ислам се из Арабије проширио на друге земље.

6: Мноштво дева прикриће те, једногрбе деве из Мидјана и Ефе. Сви ће из Шебе доћи доносећи злато и тамјан и хвале Јахви певајући.

7: Сва стада кедарска у теби ће се сабрати, овнови небајотски биће ти на службу. Пењаће се,

ко угодна жртва на мој жртвеник, прославићу Дом Славе своје."

Племена Кедрa (Арабија) су била разједињена а затим уједињена. "Дом Славе своје" упућује на Кабу - Божију кућу у Мекки, а не како сматрају хришћански теолози, на Христову цркву. Чињеница је да су села Кедрa (најмање цела Саудијска Арабија данас) једино место на свету које је још увек неприступачно деловању цркве.

11: Врата ће твоја бити отворена свагда, ни дању ни ноћу неће се затварати, да пропусте теби богатство народа с краљевима који их воде.

Чињеница је да се цамије око Кабе, у Мекки када их је посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, очистио од идола пре 1400 година не затварају ни дању ни ноћу. За време Хаџа (ходочашћа) долазе и владари и поданици без икаквих разлика.

КОЧИЈА МАГАРАЦА И КОЧИЈА КАМИЛА

Исаија је у визији видео два јахача, Исаија, 21:7:

Види ли коњанике, јахаче удвојене, јахаче на магарцима, јахаче на девама, нека добро пази с пажњом напетом.

Ко је био јахач на магарцу? Свако дете ће то знати да вам одговори. Био је то Исус.

Јован, 12:14:

А Исус нашавши магаре седе на њег, као што је писано.

Ко је онда обећани јахач на камили? Овог значајног Посланика читаоци Библије су предвидели.

Он је Посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим. Ако се ово не би односило на њега, онда пророчанство још није испуњено. Због тога је Исаија споменуо касније у истом поглављу (12:13): "Пророштво о Арапима..." Што значи одговорност Арабљанским муслиманима; а данас наравно свим муслиманима, да шире ислам.

Исаија, 21:14:

Воду изнесите пред жедне, становници земље темске, изиђите с хлебом пред бегунца.

Тема је вероватно Медина, куда су пребегли Посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, и асхаби (његови следбеници). Сваки избеглица из Мекке је био побратимљен са једним становником Медине, и дата му је храна, и кров над главом.

Исаија, 21:16:

Да, овако ми рече Господ: "Још једна година, година надничарска, и нестаће све славе Кедрове."

Тачно друге године по Хиџри (од пресељења из Мекке у Медину) пагани су побеђени у бици на Бедру. На крају Исаија, 21:17 закључује са:

А од многобројних стрелаца међу храбрим синовима Кедровим мало ће их остати.

Кедар је други Исмаилов син (Постанак, 25:13) од кога директно потиче Посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим. У почетку су они нападали Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим, и његове следбенике. Али касније су већина од њих примили ислам. У неким Библијским пасусима Кедар је синоним за Арапе

уопште, као у Језекиљу, 27:21: **"Арапи и кедарски кнезови..."**

ПОСЛАНИК КАО МОЈСИЈЕ

Бог је рекао Мојсију у Пон. Закон, 18:18:

Подигнућу им пророка између њихове браће, као што си ти. Ставићу своје речи у његова уста, да им каже што им заповедим.

Браћа Израелаца (потомци Аврама преко Исхака) су Исмаилићани (потомци Аврама преко Исмаила). Исус не може да буде, иначе би морало да пише "посланика између вас".

Је ли је Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, као Мојсије? Ако још сумњаш, још ћу допунити ову тврдњу. Табела испод је преузета из Ал-Иттихад, јануар-март 1982, године стр. 41, и сама за себе је јасна.

	МОЈСИЈЕ	МУХАММЕД	ИСУС
РОЂЕЊЕ	уобичајено	уобичајено	неуобичајено
ПОРОДИЧНИ ЖИВОТ	ожењен/деца	ожењен/деца	неожењен/ без деце

СМРТ	уобичајена	уобичајена	неуобичајена
КАРИЈЕРА	Посланик/државник	Посланик/државник	Посланик
НАСИЛНА ЕМИГРАЦИЈА	У Медјен	У Медину	
СУКОБ СА НЕПРИЈАТЕЉЕМА	Жестоко прогањан	Жестоко прогањан	Без сличних искустава
РЕЗУЛТАТ СУКОБА	Морално/физичка победа	Морално/физичка победа	Морална победа
БЕЛЕЖЕЊЕ ОБЈАВЕ	За време живота/ Тора	За време живота/ Кур'ан	После смрти
НАЧИН ПРОПОВЕДАЊА	Верски/ законебески	Верски/ законебески	Углавном верски
ПРИХВАТАЊЕ ПОСЛАНСТВА (од свог народа)	Одбачен/после прихваћен	Одбачен/после прихваћен	Одбачен од већине Израелаца

"Ставићу своје речи у његова уста".

Посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, је добио Божију објаву преко анђела Гаврила и она садржи његове речи. Али се ово односи на све Божије објаве. Овде је то можда

наглашено због упоредбе са објавом Мојсију која је, како се верује, дошла на писаним таблицама.

Пон. Закон, 18:19:

А не буде ли ко послушао мојих речи што их пророк буде говорио у „моје име“, тај ће одговарати преда мном.

У Кур'ану 113 од 114 поглавља (сура) почиње са: "У име Бога Милосног, Самилосног".

Такође муслимани и дневне послове започињу овим речима. Не у име Бога, него **"у Моје име"**. Његово лично име је Аллах. Како је то лично име не може имати род, бог или богиња, их множину, бог их божанства. Хришћани почињу са "у име оца и сина и духа светог".

Овде треба уочити да ће они који не желе да га слушају и који га порекну бити кажњени. Ово може да се закључи из следећих Кура'нских пасуса, поглавље, 3:19:

Богу је права вера једино ислам.

Поглавље, 3:85:

А онај ко жели неку другу веру осим ислама, неће му бити примљена, и он ће на оном свету настрадати.

МОЈ СЛУГА ПОСЛАНИК И ПРОРОК

Јасна најава посланства Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим, се налази у Исаији, 42:

1: Ево Слуге мојега кога подупирем, мог изабраника, миљеника душе моје. На њега сам свог духа излио, да доноси право народима.

Такође је назван "мој посланик" у стиху 19. Нема сумње да су сви посланици били слуге, посланици и пророци, послани од Бога. Али ипак ни један од њих није назван именом као посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим. У арапском језику "Абдуху ве ресулху" тј. Његов роб (слуга) и одабрани Посланик. Сведочанство које треба да се изговори пре него што нека особа уђе у ислам је: "Сведочим да нема бога осим Аллаха (једног Бога) и сведочим да је Мухаммед Његов роб и Посланик". Иста реченица се понавља пет пута

дневно у езану (позив верницима на молитви), затим пет пута непосредно пре почетка молитве, девет пута дневно на седењу у тому молитве при обављању минималног обавезног броја молитви (намаза), и још неколико пута ако муслиман обавља додатне молитве (које нису обавезне). Најчешће име за посланика Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим, је Ресулуллах, тј. Божији Посланик.

2: Он не виче, не диже гласа, нити се може чути по улицама.

Ово описује карактер посланика Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим.

3: Верно он доноси правду.

4: Не сустаје и не малакса док на Земљи не успостави право. Отоци жуде за његовим науком.

Ово се не може упоредити са Исусом који није надвладао своје непријатеље, и био је дубоко разочаран због одбијања Израелаца да га прихвате као посланика.

5: Овако говори Јахве, Бог, који створи и разастре небеса, који распростре земљу и њено

раслиње, који даде дах народима на њој, и дах бићима што њоме ходе.

6: Ја, Јахве, у правди те позвах, чврсто те за руку узех обликовах те и поставих те за Савез народу и светлост народима.

"Чврсто те за руку узех", тј. после њега неће бити посланика. За веома кратко време много народа је прихватило ислам.

7: Да отвориш очи слепима, да изведеш сужње из затвора и из тамнице оне што живе у тами.

"Слепе очи оних што живе у тамници", овим се алудира на живот пагана.

"Да извадеш сужње из тамнице", ово означава процес ка укидању ропства по први пут у историји човечанства.

8: Ја, Јахве ми је име, своје славе другом не дам, нити части своје киповима.

Посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, је јединствен међу посланицима, јер је он "последњи од посланика", и његово учење је

остало неизмењено до данас у поређењу са хришћанством и јеврејством.

9: Што пре прорекох, ево, зби се, и нове догађаје ја навештам, и пре него ли се покажу, вама их објављујем.

10: Певајте Јахви песму нову, и с краја земље хвалу његову...

"Песму нову", како она није ни на хебрејском ни на арменском, већ на арапском „езан“ позив на молитву, Богу се пет пута дневно, одјекује са минарета милиона џамија широм света.

11: Нек дигне глас пустиња и њени градови, нек одјекну насеља где живе Кедарци! Нек подвикују становници Стене, нек кличу с горских врхова!"

Са брда Арафата, близу Мекке, ходочасници сваке године понављају: „Одазивам Ти се о Господару, одазивам ти се о Господару, одазивам Ти се о Господару. Ти немаш судруга. Одазивам ти се Господару. Заиста Теби припадају захвала, благослов и моћ . Нико Ти није раван.“

Исаија 42, се никако не може применити на израелског посланика, како је Кедар други Исмаилов син. Погледај и Постанак, 25:13.

12: Нек дају част Јахви и хвалу му навештају по отоцима.

И заиста Ислам се раширио на мале отоке у Индонезији и Карибском мору.

13: И надвладаће своје непријатеље.

У кратком времену Божији закон је био успостављен на Земљи доласком Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим. Овај пасус Исаије тачно пристаје лику Посланика Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим.

КРАЉ ДАВИД ГА ЈЕ ЗВАО "МОЈ ГОСПОДАР"

Псалми, 110:1:

Реч Јахвина господину моему: Седи мени с десна док не положим душмане за подножје твојим ногама.

Овде су споменута два господа. Ако је један господ (који говори) бог, онда други (коме се говори) не може, такође, да буде бог, како је Давид знао само једног Бога. Дакле требало би бити: "Бог рече мом господину..."

Ко је онај кога је Давид звао "Мој господ"? Црква ће рећи Исус. Али ово је сам Исус порекао у Матеј, 22:43, Марко, 12:37 и Лука, 20:44. Он је сам искључио могућност да је син Давидов. Како га је Давид могао звати "мој господ" ако је био његов син. Исус је рекао у (Лука, 20:41-44):

Како говоре да је Христ син Давидов? Кад сам Давид говори у Псалму: "Реч Јахвина господину моему: Седи ми здесна док не положим душмане за подножје ногама твојим"

Давид га је дакле звао господом, па како му онда он може бити син. Исус је морао да да одговор који није забележен у четири канонска јеванђеља, али је у Јеванђељу по Бернаби јасно споменуто да је обећан син Исмаил а не Исхак.

Произилази из тога да је Давидов господ био Мухаммед кога је он у надахнућу видео. Оно што су урадили сви посланици заједно мало је, ако се

упореди с оним што је направио Посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, у кратком периоду од 23 године, а што је остало непромењено до дан данас.

ЈЕСИ ЛИ ТИ ТАЈ ПРОРОК?

Јевреји шаљу свећенике и левите Јовану Крститељу да установе ко је он у ствари.

Јован, 1:20-21:

И он (Јован Крститељ) призна и не затаји, призна: "Ја нисам Крист." И запиташе га: "Ко си дакле?" Јеси ли Илија? И рече: "Нисам" Јеси ли пророк? И одговори: "Нисам".

Главно питање је: Јеси ли ти тај пророк? Ко је тај дуго очекивани посланик после доласка Исуса и Јована Крститеља? Зар није један сличан Мојсију, тј. Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим.

КРШТЕЊЕ СВЕТИМ ДУХОМ И ВАТРОМ

Матеј, 3:11:

Ја (Јован Крститељ) дакле крстим вас водом за покајање; а онај што иде за мном: ја нисам достојан њему обуће понети: он ће вас крстити духом светим и огњем.

Да се овде мисли на Исуса, онда се Јован Крститељ не би опет вратио да живи у дивљини него би остао уз Исуса и био његов ученик, а што он није урадио. Дакле овде се циља на другог знаменитог посланика а не Исуса. Даље онај који долази после Јована Крститеља не може да буде Исус како су они истовременици. Опет, зар то није био посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, онај на кога је циљао Јован Крститељ?

НАЈМАЊИ У НЕБЕСКОМ КРАЉЕВСТВУ

Исус је рекао у Матеј, 11:11:

Заиста вам кажем, ни један између рођених од жена није изашао већи од Јована Крститеља а најмањи у краљевству небеском већи је од њега.

Верујеш ли да је Јован Крститељ био већи и значајнији од Адама, Ное, Абрахама, Мојсијеа, Давида и многих других посланика. Колико је пагана превео у веру и колико је имао следбеника? Али то овде није основни циљ. Питање је: Ко је био најмањи у Божијем краљевству а већи од Јована Крститеља?

Сигурно није Исус, јер у то време краљевство небеско још није било формирано, а он сам никад није тврдио да је најмањи тј. најмлађи. Небеско краљевство чине Бог, као најузвишеније биће, и сви посланици. Последњи или најмлађи је Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим.

БЛАГОСЛОВЉЕНИ СУ МИРОТВОРЦИ

У својој проповеди на гори (вероватно масленској) наводи се да је Исус рекао, Матеј, 5:9:

Благо онима који мир граде; јер ће се синовима Божијим назвати.

Ислам такође значи мир: мир између Створитеља и створења. Исус у својој мисији није био миротворац јер није дошао због мира, Матеј, 10:34-36:

"Не мислите да сам ја дошао да донесем мир на Земљу; нисам дошао да донесем мир него мач. Јер сам дошао да раставим човека од оца његова и кћер од матере њене и снаху од свекрве њене, и непријатељи постаће укућани његови". Погледај такође Лука, 12:49-53

УТЕШИТЕЉ

Јован, 14:16:

"И ја ћу молити оца и даће вам другог утешитеља да буде с вама заувек".

Не знамо тачно коју је арменску реч Исус употребио за утешитеља. Друге Библије користе тешилац, бранитељ (заступник), помагач и у грчкој Библији користи се реч "парацлете". За њу постоје различита појашњења, дух свети, реч, особа итд.

Часни Кур'ан наводи у поглављу, „Ес- Сафф“, 6, да је Исус јасно споменуо име Ахмед:

А када Исус, син Маријин рече: О синови Израилови ја сам вам Божји посланик да вам потврдим пре мене објављени Теврат и да вам донесем вест о посланику чије је име Ахмед (Мухаммед) који ће после мене доћи.

Како год било објашњење за утешитеља, закључујемо да Исус није довршио своју мисију, и да је неко други дошао да је употпуни. Хајде да сада испитамо са библијског стајалишта да ли овај утешитељ одговара лику и карактеру посланика Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим.

"Други утешитељ". Већ пре су долазили утешитељи и још један је требао да дође.

"Да са вама буде заувек." Јер после њега није било нити ће бити других посланика и он је последњи у карици посланика. И заиста Кур'ан и његово учење је непромењено већ целих 1400 година.

"И укориће свет за грех" (Јован, 16:8). Сви остали посланици чак и Аврам, Мојсије, Давид и

Соломом су послани само свом народу а не читавом свету као Посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим. Не само да је у кратком 23-годишњем периоду очистио Арабију од идолотарије него је и слао изасланике у Хераклијус, врховницима краљевства Персије и Рима, Негусу краљу Етиопије и Мукавкису, гувернеру Египта. Укорио је хришћане што су напустили једноћу Бога и прихватили тројство, што су Исуса издигли на степен сина Божијег и самог Бога. Он је осудио хришћане и јевреје да су изменили своје посланице, доказао Ишмаилово наследно (прирођено) право, и одбранио посланике од оптужби за силовање, блуд, родоскрвнуће и идолотарију.

"Владар овог света је осуђен" (Јован, 16:11). Ово је сатана, како је објашњено у Јовану, 12:31, и 14:30. Дакле Посланик Мухаммед, нека су Божији мир и благослов над њим, је дошао да упозори свет на дан полагања рачуна, дан обрачуна или Судњи дан.

"Дух истине" (Јован, 16:13). Од детињства посланика Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим, су звали Ел-Емин, тј. поштени, истинољубиви и **"упутиће вас на сваку истину"** (Јован, 16:13).

"Јер он неће од себе говорити него ће говорити што чује" (Јован, 16:13). Часни Кур'ан је Божија реч. Не садржи нити једну Мухаммедову, нека су Божији мир и благослов над њим, реч, нити којег од његових асхаба (следбеника). Објава је стизала тако што ју је цитирао мелек (анђео) Џибрил (Гаврило), он је памтио и затим је записивана (писмено бележена). Његова казивања и учење су тзв. хадиси. Упореди ово са Пон. Закон, 18:18:

..и ставићу своје речи у његова уста, да им каже све што им заповедим.

А ово сада упореди са кур'анским поглављем, 53:2-4:"

Ваш друг (Мухаммед) није с правога пута скренуо и није залутао! Он не говори по вољи својој. То је само објава која му се обзнањује.

"И јавиће вам што ће бити у будућности." (Јован, 16:13). Сва пророчанства Посланика Мухаммеда, нека су Божији мир и благослов над њим, до сада су се остварила.

"Он ће ме прославити." (Јован, 16:14). И заиста Часни Кур'ан и Посланик Мухаммед, нека су

Божији мир и благослов над њим, имају више поштовања према Исусу него Библија, па чак више и од хришћана. Следеће наведено ће то показати:

Веровање у његову смрт на крсту по Пон. Закону, 13:6, дискредитује његово посланство:

А онај пророк или сањач нека се погуби...

По Пон. Закону, 21:22-23, то такође значи да је проклет (Боже сачувај!)

...јер је обешени проклетство Божије.

Матеј, 27:46:

Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио?

Зар ово није могао да изговори неко осим Исуса? Чак и онај што није посланик би се смешио у агонији јер зна да би га смрт учинила мучеником. Зар ово не изгледа као оптужба Исуса да није имао вере у Бога?

Ми, муслимани, не можемо да верујемо да би Исус понизио нејевреје на степен паса и свиња нити да је ословљавао мајку са "жено", јер Часни Кур'ан наводи у поглављу, 19:32:

И да мајци својој будем добар а неће ми допустити (Бог) да будем дрзак и непристојан.

Матеј, 7:6:

Не дајте оно што је свето псима, нити бацајте бисерје своје пред свиње...

Јован, 2:4:

И Исус њој Марији рече; жено, шта ја имам с тобом?

ОБЈАВА ПОСЛАНИКУ МУХАММЕДУ, НЕКА СУ БОЖИЈИ МИР И БЛАГОСЛОВ НАД ЊИМ

Прво што је Бог објавио посланику Мухаммеду, нека су Божији мир и благослов над њим, преко анђела Гаврила била је реч "**икре**" што значи "читај" у поглављу, „Ел-Алек“, 1. Како је био неписмен одговорио је: "Ја не знам да читам". Ова прва објава проречена је у Исаији, 29:12:

И књига је спуштена онеме који не зна читати и речено му је: Читај ово, молим ти се, - он рече: "Ја нисам научен".

Објава није објављена у редоследу каквим је забележена у Кур'ану. Другим речима прво што је објављено није на првој страници нити је задње објављено на задњој страници. У Исаији, 28:10-11 је такође споменуто да је објава долазила у наставцима и да је записивана у одређеном редоследу, у којем је заповедио Бог.

Јер упута мора бити над упутом, упута над упутом, линија над линијом, линија над линијом, мало овде, мало тамо: јер ће говорити свом народу замуцкујући и другим језиком.

Други говор овде значи други језик, не хебрејски нити арменски него арапски. Муслимани целог света у својим молитвама, обредима и међусобном поздрављању користе један језик, арапски. Такође и ово јединство језика је проречено у Софонија, 3:9:

Даћу народима чист језик, да сви могу зазивати име Јахвино и служити му једнодушно.

Истина је дошла на арапском језику, али неки још рачунају да ће посланик Исус, у свом другом долазку научавати људе да се моле Богу једним јединственим језиком. Ми муслимани смо сигурни да ће се Исус по свом другом доласку придружити муслиманима у њиховим богомољама (џамијама) јер је и он као и сваки други посланик обрезао, не једе свињетину и обавља обред молитве као и сви муслимани.